

Tin Mừng Theo GIĂNG

Tác Giả

Giăng, em của Sứ Đồ Gia-cơ

Hai ông là con của Xê-bê-đê. Hai anh em ông có biệt danh là “Các Con Trai của Sấm Sét” (Mác 3:17).

Trước khi theo Chúa ông là một ngư phủ sinh sống trên Hồ Ga-li-lê. Ông được Đức Chúa Jesus chọn làm một trong mười hai sứ đồ của Ngài. Trong số mười hai vị đó, ông lại được ở trong nhóm ba người thân cận nhất với Chúa.

Ông viết năm sách trong Tân ước: Giăng, I Giăng, II Giăng, III Giăng, và Khải Huyền.

Người Nhận

Các tân tín hữu và những người chưa tin Chúa

Viết Khi Nào

Khoảng 85–90 S.C.

Mục Đích

Giăng muốn chứng minh cho các độc giả của ông biết rằng Đức Chúa Jesus chính là Con Đức Chúa Trời và tất cả những ai trung tín tin thờ Ngài sẽ được sự sống đời đời.

Câu Gốc

“Đức Chúa Jesus đã làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đồ Ngài nhưng không được chép trong sách này. Nhưng những việc này được chép ra để các người tin rằng Đức Chúa Jesus chính là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và để khi tin các người có sự sống trong danh Ngài.” (20:30-31)

Bố Cục

- Phần mở đầu (1:1-18)
- Chức vụ của Giăng Báp-tít và các môn đồ đầu tiên theo Đức Chúa Jesus (1:19-51)
- Chức vụ công khai của Đức Chúa Jesus (2:1 – 12:50)
- Những ngày cuối cùng của Đức Chúa Jesus tại Giê-ru-sa-lem và vùng phụ cận (13:1 – 19:42)
- Đức Chúa Jesus sống lại và hiện ra (20:1-31)
- Ký thuật thêm về việc Chúa hiện ra (21:1-25)

Các Nhân Vật Chính

Đức Chúa Jesus, Giăng Báp-tít, các môn đồ, Ma-ry, Ma-thê, La-xa-rô, Ma-ry mẹ Đức Chúa Jesus, Phi-lát, Ma-ry Mạc-đa-len

Ngôi Lời Trở Nên Xác Thịt

1 ¹Ban đầu Ngôi Lời^(a) hiện hữu, Ngôi Lời hiện hữu với Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. ²Ngài hiện hữu với Đức Chúa Trời từ ban đầu. ³Mọi vật do Ngài tạo nên; chẳng vật chi đã được tạo nên mà không bởi Ngài. ⁴Trong Ngài sự sống hiện hữu, và sự sống là ánh sáng của nhân loại. ⁵Ánh sáng chiếu vào bóng tối, và bóng tối chẳng thắng hơn được ánh sáng.

⁶Có một người được Đức Chúa Trời sai đến tên là Giăng. ⁷Ông đến để làm nhân chứng; ông làm chứng về ánh sáng, để nhờ ông mọi người có thể tin. ⁸Ông không phải là ánh sáng, nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng. ⁹Đó là ánh sáng thật đã đến thế gian soi sáng mọi người.

¹⁰Ngài đã vào thế gian, thế gian đã được tạo nên bởi Ngài, nhưng thế gian chẳng biết Ngài. ¹¹Ngài đã đến với dân Ngài, nhưng dân Ngài chẳng nhận Ngài. ¹²Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức cho những ai tin vào danh Ngài. ¹³Đó là những người được sinh ra không bởi khí huyết, không bởi dục vọng xác thịt, không bởi ý người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

¹⁴Ngôi Lời đã trở nên xác thịt và ngự^(b) giữa chúng ta. Chúng tôi đã chiêm ngưỡng vinh quang Ngài, thật là vinh quang của Con Một đến từ Đức Chúa Cha, tràn đầy ân sủng và chân lý.

¹⁵Giăng đã làm chứng về Ngài và công bố rằng, “Đây là Đấng tôi đã nói, ‘Đấng đến sau tôi cao trọng hơn tôi, vì Ngài hiện hữu trước tôi.’”

¹⁶Từ sự phong phú của Ngài tất cả chúng ta đã nhận hết ân sủng này đến ân sủng khác. ¹⁷Luật Pháp đã được ban cho qua Môi-se, nhưng ân sủng và chân lý thì đến từ Đức Chúa Jesus Christ. ¹⁸Chưa có ai thấy Đức Chúa Trời bao giờ, ngoại trừ Con Một của Đức Chúa Trời, Đấng ở trong lòng Đức Chúa Cha; Ngài đã bày tỏ cho chúng ta biết về Đức Chúa Cha.

Lời Chứng của Giăng Báp-tít

(Mat 3:1-12; Mác 1:1-8; Lu 3:1-18)

¹⁹Đây là lời chứng của Giăng khi người Do-thái phái mấy vị tư tế và người Lê-vi từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi ông, “Ông là ai?”

²⁰Giăng xưng nhận và chẳng chối chi hết. Ông xưng nhận rằng, “Tôi không phải là Đấng Christ.”^(c)

²¹Họ lại hỏi, “Vậy ông là ai? Ông có phải là Ê-li chăng?”

Ông đáp, “Không phải.”

“Ông có phải là một đấng tiên tri chăng?”

Ông trả lời, “Không.”

²²Họ hỏi ông, “Vậy thì ông là ai? Xin nói cho chúng tôi biết để chúng tôi có thể trả lời cho những người đã sai chúng tôi. Ông tự cho mình là ai?”

(a) **1:1** nt: *Lógos*, Lời Nói hay Ngôn Từ. Theo quan niệm của người xưa Ngôi Lời là nguyên nguyên của vạn vật.

(b) **1:14** nt: dựng trại (chỉ bóng về Lều Tạm, tiêu biểu cho sự hiện diện của Chúa)

(c) **1:20** nt: *Christos* tiếng Hy-lạp hay *Mê-si-a* tiếng Hê-bơ-rơ, chỉ về Đấng được Đức Chúa Trời xức dầu lựa chọn làm Đấng Giải Cứu và trị vì dân Do-thái nói riêng và nhân loại nói chung.

²³Giăng đáp, “Tôi là tiếng kêu trong đồng hoang rằng, ‘Hãy làm bằng thẳng con đường của Chúa,’ như đấng Tiên Tri Ê-sai đã nói.”

²⁴Trong những người được sai đến có mấy người Pha-ri-si. ²⁵Họ hỏi Giăng, “Nếu ông không phải là Đấng Christ, cũng không phải là Ê-li, và không phải là một đấng tiên tri, ông lấy tư cách gì làm báp-têm?”

²⁶Giăng trả lời họ, “Tôi làm báp-têm bằng nước, nhưng có một Đấng ở giữa các người mà các người không biết. ²⁷Ngài là Đấng đến sau tôi, tôi không xứng đáng mở dây giày cho Ngài.”

²⁸Những điều ấy đã xảy ra tại Bê-tha-ni, bên kia Sông Giô-đanh, nơi Giăng làm báp-têm.

Chiên Con của Đức Chúa Trời

²⁹Hôm sau khi Giăng thấy Đức Chúa Jesus đang tiến về phía mình, ông nói, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất đi tội lỗi của thế gian! ³⁰Ấy là về Ngài mà tôi đã nói, ‘Đấng đến sau tôi cao trọng hơn tôi, vì Ngài hiện hữu trước tôi.’ ³¹Tôi không biết Ngài, nhưng vì để Ngài được tỏ ra cho dân I-sơ-ra-ên, tôi đến làm báp-têm bằng nước.”

³²Giăng làm chứng rằng, “Tôi đã thấy Đức Thánh Linh từ trời ngự xuống trên Ngài như một chim bồ câu và cứ ở trên Ngài. ³³Tôi không biết Ngài, nhưng Đấng sai tôi làm báp-têm bằng nước đã bảo tôi rằng, ‘Hãy người thấy ai mà Đức Thánh Linh ngự xuống và cứ ở trên thì đó là Đấng sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’ ³⁴Vì tôi đã thấy như thế, nên tôi làm chứng rằng người này là Con Đức Chúa Trời.”

Các Môn Đồ Đầu Tiên

(Mat 4:18-22; Mác 1:16-20; Lu 5:2-11)

³⁵Hôm sau Giăng đang đứng với hai môn đồ của ông, ³⁶khi thấy Đức Chúa Jesus đi qua, ông nói, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời!”

³⁷Hai môn đồ nghe ông nói thế, họ đi theo Đức Chúa Jesus. ³⁸Đức Chúa Jesus quay lại và thấy hai người theo mình, Ngài hỏi, “Các người tìm gì?”

Họ trả lời Ngài, “Ra-bi! (nghĩa là, Thưa Thầy!) Thầy ở đâu?”

³⁹Ngài trả lời họ, “Hãy đến xem.”

Họ đến và thấy chỗ Ngài ở, và họ ở lại với Ngài hôm đó, vì lúc ấy đã khoảng bốn giờ chiều. ^(a)

⁴⁰Một trong hai người đã nghe Giăng nói và đi theo Ngài là Anh-rê em của Si-môn Phi-rô. ⁴¹Trước hết, Anh-rê đi tìm anh ông là Si-môn và nói, “Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a” (nghĩa là Đấng Christ). ⁴²Rồi ông dẫn anh ông đến Đức Chúa Jesus.

Đức Chúa Jesus nhìn Si-môn và nói, “Người là Si-môn con của Giăng. Người sẽ được gọi là Sê-pha ^(b) (nghĩa là Phi-rô ^(c)).”

(a) 1:39 nt: giờ thứ mười

(b) 1:42 Tiếng A-ram, nghĩa là một viên đá

(c) 1:42 Tiếng Hy-lạp, nghĩa là một viên đá. Ông này có ba tên: Si-môn (tiếng Hê-bơ-rơ), Sê-pha (tiếng A-ram), và Phi-rô (tiếng Hy-lạp)

Chúa Gọi Phi-líp và Na-tha-na-ên

⁴³Hôm sau Đức Chúa Jesus quyết định đến Ga-li-lê; Ngài tìm Phi-líp và nói với ông, “Hãy theo Ta.” ⁴⁴Phi-líp là người ở Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-rơ. ⁴⁵Phi-líp tìm Na-tha-na-ên và nói với ông, “Chúng tôi đã gặp Đấng mà Môi-se đã viết trong Luật Pháp, và Các Tiên Tri cũng đã viết về Ngài, Đức Chúa Jesus ở Na-xa-rét, con của Giô-sép.”

⁴⁶Na-tha-na-ên nói với ông, “Có gì tốt ra từ Na-xa-rét sao?”

Phi-líp đáp, “Mời bạn đến xem.”

⁴⁷Đức Chúa Jesus thấy Na-tha-na-ên đến với mình, Ngài nói về ông, “Đây là một người I-sơ-ra-ên thật, trong người ấy chẳng có điều chi gian dối.”

⁴⁸Na-tha-na-ên hỏi Ngài, “Làm sao Thầy biết con?”

Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây vả, Ta đã thấy người.”

⁴⁹Na-tha-na-ên nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy là Vua của I-sơ-ra-ên.”

⁵⁰Đức Chúa Jesus đáp lời và nói với ông, “Vì Ta nói với người rằng Ta đã thấy người dưới cây vả, nên người tin phải không? Người sẽ thấy những việc lớn hơn thế nữa.”

⁵¹Đoạn Ngài nói tiếp với ông, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, các người sẽ thấy trời mở ra, và các thiên sứ của Đức Chúa Trời cất lên và ngự xuống trên Con Người.”

Chúa Dự Tiệc Cưới tại Ca-na

2 ¹Đến ngày thứ ba có một tiệc cưới tại Ca-na trong miền Ga-li-lê, mẹ của Đức Chúa Jesus có ở đó. ²Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài cũng được mời đến dự tiệc cưới. ³Vừa khi hết rượu, mẹ của Đức Chúa Jesus nói với Ngài, “Họ hết rượu rồi.”

⁴Đức Chúa Jesus nói với bà, “Mẹ à, ^(a) mẹ và con phải lo việc này sao? Chưa đến giờ của con mà.”

⁵Mẹ Ngài nói với những người giúp việc, “Hể Người bảo chi, các bạn hãy làm theo.”

⁶Lúc ấy tại đó có sáu chum bằng đá để dùng trong tục lệ thanh tẩy của người Do-thái, mỗi chum chứa khoảng một trăm lít nước. ^(b) ⁷Đức Chúa Jesus bảo họ, “Hãy đổ nước đây các chum này.” Họ đổ nước đầy tới miệng. ⁸Ngài lại bảo, “Bây giờ hãy múc ra và đem đến người quản tiệc.” Họ mang đến người quản tiệc. ⁹Khi người quản tiệc ném thì nước đã biến thành rượu rồi, và ông không biết rượu ấy từ đâu mà có, nhưng mấy người giúp việc đã múc nước thì biết rõ. Người quản tiệc gọi chàng rể đến ¹⁰và nói, “Mọi người đều đãi rượu ngon trước, sau khi quan khách đã ngà ngà say thì mới đem rượu thường ra, còn anh lại giữ rượu ngon đến bây giờ!”

¹¹Đức Chúa Jesus đã làm phép lạ đầu tiên ấy tại Ca-na trong miền Ga-li-lê. Ngài bày tỏ vinh hiển của Ngài, và các môn đồ tin Ngài.

^(a) **2:4** nt: *gune*, người đàn bà, người phụ nữ, người vợ, cô dâu (4:21; 8:10; 19:26; 20:13, 15). Cách nói lịch sự với phụ nữ theo phong tục thời bấy giờ. Tuy nhiên đây không là cách bình thường của người con gọi mẹ.

^(b) **2:6** nt: hai, ba lường nước

¹²Sau đó Ngài, mẹ Ngài, các em trai^(a) Ngài, và các môn đồ Ngài xuống Ca-bê-na-um. Họ ở lại đó ít ngày.

Chúa Dẹp Sạch Đền Thờ

(Mat 21:12-13; Mác 11:15-17; Lu 19:45-46)

¹³Gần đến Lễ Vượt Qua của người Do-thái, Đức Chúa Jesus đi lên Giê-ru-sa-lem. ¹⁴Ngài thấy trong đền thờ những kẻ buôn bán bò, chiên, bồ câu, và những người ngồi đổi tiền. ¹⁵Ngài lấy dây nhợ bện thành cái roi, rồi đuổi họ, cùng với chiên và bò, ra khỏi đền thờ. Ngài đổ bịch và lật bàn của những người đổi tiền. ¹⁶Ngài nói với những người bán bồ câu rằng, “Hãy đem những thứ này ra khỏi đây. Đừng biến nhà Cha Ta thành nơi buôn bán.”

¹⁷Các môn đồ Ngài nhớ lại những gì đã chép rằng, “Lòng nhiệt thành về nhà Chúa sẽ thiêu đốt con.”

¹⁸Người Do-thái cất tiếng hỏi Ngài, “Thầy có phép lạ gì cho chúng tôi thấy để chúng tôi thấy Thầy có quyền làm những điều này?”

¹⁹Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Hãy phá đền thờ này đi, trong ba ngày Ta sẽ dựng nó lại.”

²⁰Bấy giờ người Do-thái nói, “Đền thờ này phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong, mà Thầy sẽ dựng lại trong ba ngày sao?” ²¹Nhưng đền thờ Ngài nói chỉ về thân thể Ngài. ²²Vì thế sau khi Ngài từ cõi chết sống lại, các môn đồ Ngài nhớ lại Ngài đã nói điều này; họ tin Kinh Thánh và tin lời Đức Chúa Jesus đã nói.

²³Khi Đức Chúa Jesus ở Giê-ru-sa-lem trong dịp Lễ Vượt Qua; trong kỳ lễ nhiều người tin danh Ngài vì thấy những phép lạ Ngài làm. ²⁴Nhưng Đức Chúa Jesus thì Ngài không tin tưởng họ, vì Ngài biết rõ mọi người. ²⁵Ngài không cần ai làm chứng về người nào, vì Ngài thấu hiểu mọi sự trong lòng người.

Chúa và Ni-cô-đem Đàm Đạo

3 ¹Trong vòng những người Pha-ri-si có một người tên là Ni-cô-đem, một người lãnh đạo dân Do-thái. ²Ban đêm ông đến gặp Ngài và nói với Ngài, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không ai có thể làm những phép lạ Thầy làm nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người ấy.”

³Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Quả thật, quả thật, Ta nói với ngươi, nếu một người chẳng được sinh lại, người ấy không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

⁴Ni-cô-đem nói với Ngài, “Làm sao một người già có thể sinh lại được? Có thể nào người ấy trở vào lòng mẹ lần thứ hai để được sinh ra sao?”

⁵Đức Chúa Jesus đáp, “Quả thật, quả thật, Ta nói với ngươi, nếu một người không được sinh ra bởi nước và Đức Thánh Linh, người ấy không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Hễ chi sinh bởi xác thịt là xác thịt, hễ chi sinh bởi Đức Thánh Linh là linh. ⁷Chớ ngạc nhiên về điều Ta nói với ngươi rằng các ngươi phải được sinh lại. ⁸Giờ

(a) **2:12** xt: Mat 13:55; Mác 6:3; Gal 1:19

muốn thổi đi đâu thì thổi; người nghe tiếng gió nhưng không biết gió đến từ đâu và sẽ đi đâu. Ai được sinh ra bởi Đức Thánh Linh thì cũng như vậy.”

⁹Ni-cô-đem đáp lời và nói với Ngài, “Làm sao những điều ấy có thể xảy ra được?”

¹⁰Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Người là giáo sư của dân I-sơ-ra-ên mà không biết những điều ấy sao? ¹¹Quả thật, quả thật, Ta nói với người, Chúng Ta nói điều Chúng Ta biết và làm chứng điều Chúng Ta thấy, nhưng các người không chấp nhận những lời chứng của Chúng Ta. ¹²Nếu Ta nói với các người những việc dưới đất mà các người không tin, làm sao các người sẽ tin được nếu Ta nói những việc trên trời? ¹³Chưa ai lên trời bao giờ ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống. ¹⁴Như Môi-se treo con rắn lên trong đồng vắng thế nào, Con Người cũng bị treo lên thế ấy, ¹⁵để ai tin Người sẽ có sự sống đời đời. ¹⁶Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, để ai tin Con ấy không bị chết mất nhưng có sự sống đời đời. ¹⁷Vì Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến thế gian không để lên án thế gian, nhưng để thế gian được cứu nhờ Con ấy. ¹⁸Ai tin Con ấy không bị lên án, nhưng ai không tin đã bị kết án rồi, vì đã không tin đến danh của Con Một Đức Chúa Trời. ¹⁹Bản án đó là thế này: ánh sáng đã vào thế gian, nhưng người ta yêu chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc làm của họ là gian tà. ²⁰Phàm ai hành động gian tà đều ghét ánh sáng và không đến với ánh sáng, vì sợ các việc làm của mình bị lộ ra. ²¹Nhưng ai làm điều chân thật thì đến với ánh sáng, để các việc làm của mình có thể được tỏ ra, vì đã được thực hiện trong Đức Chúa Trời.”

Giăng Báp-tít Làm Chứng về Chúa

²²Sau những việc ấy Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài đến miền Giu-đê. Ngài và các môn đồ Ngài ở lại đó và làm báp-têm. ²³Khi ấy Giăng cũng đang làm báp-têm tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì chỗ đó có nhiều nước, và người ta kéo đến để được báp-têm. ²⁴Lúc ấy Giăng chưa bị tù.

²⁵Bấy giờ có cuộc tranh luận xảy ra giữa các môn đồ của Giăng với người Do-thái về lễ thanh tẩy. ²⁶Sau đó họ đến với Giăng và nói với ông, “Thưa thầy, Người đã ở với thầy bên kia Sông Giô-đanh, Người mà thầy đã làm chứng cho, kìa, Người ấy đang làm báp-têm, và mọi người đều đến với Người ấy.”

²⁷Giăng trả lời và nói, “Nếu chẳng từ trời ban cho, không ai nhận được gì. ²⁸Chính anh em làm chứng cho tôi rằng tôi đã nói: Tôi không phải là Đấng Christ, nhưng tôi chỉ là người được sai đến trước Ngài. ²⁹Ai có cô dâu mới là chàng rể. Bạn của chàng rể chỉ đứng, nghe chàng rể nói, và rất đổi vui mừng khi nghe tiếng chàng rể. Đó là niềm vui của tôi và bây giờ đã được trọn. ³⁰Ngài phải được tôn lên, còn tôi phải hạ xuống.”

³¹Đấng đến từ trên thì trên tất cả. Người ra từ đất là thuộc về đất, và nói những việc thuộc về đất. Đấng đến từ trời thì trên tất cả. ³²Ngài làm chứng về những gì Ngài đã thấy và nghe; tiếc rằng không ai tin nhận lời chứng của Ngài. ³³Người nào tin nhận lời chứng của Ngài đều xác nhận rằng Đức Chúa Trời là thật. ³⁴Đấng Đức Chúa Trời sai đến rao báo sứ điệp của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh vô hạn. ³⁵Đức Chúa Cha thương Đức Chúa Con và đã giao mọi sự trong tay Đức Chúa

Con. ³⁶Ai tin Đức Chúa Con thì có sự sống đời đời; ai không chịu tin Đức Chúa Con sẽ chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

Chúa Nói Chuyện với Một Phụ Nữ Sa-ma-ri

4 ¹Khi Đức Chúa Jesus biết rằng người Pha-ri-si đã nghe đồn rằng Đức Chúa Jesus đã thu nhận môn đồ và làm báp-têm nhiều người hơn Giảng, ²(thật ra, không phải chính Đức Chúa Jesus đã làm báp-têm, nhưng các môn đồ Ngài làm), ³Ngài rời miền Giu-đê và trở lại miền Ga-li-lê. ⁴Ngài cần phải đi qua miền Sa-ma-ri. ⁵Ngài đến một thành trong miền Sa-ma-ri tên là Si-kha, gần cánh đồng Gia-cốp đã cho Giô-sép con trai ông. ⁶Tại đó có cái giếng Gia-cốp. Vì đi đường mệt mỏi, nên Đức Chúa Jesus ngồi nghỉ bên giếng. Lúc ấy vào khoảng mười hai giờ trưa. ^(a)

⁷Một bà người Sa-ma-ri đi ra lấy nước. Đức Chúa Jesus nói với bà, “Xin cho Ta uống một ít nước.” ⁸Lúc đó các môn đồ Ngài đã vào trong thành để mua thức ăn.

⁹Người đàn bà Sa-ma-ri trả lời Ngài, “Làm sao ông, một người Do-thái, lại hỏi tôi, một phụ nữ Sa-ma-ri, để xin nước uống?” (Số là người Do-thái không giao thiệp với người Sa-ma-ri).

¹⁰Đức Chúa Jesus trả lời và nói với bà, “Nếu bà biết tặng phẩm của Đức Chúa Trời và biết người nói với bà, ‘Xin cho Ta uống ít nước’ là ai, có lẽ bà sẽ hỏi Người ấy, và Người ấy sẽ cho bà nước hằng sống.”

¹¹Bà ấy nói với Ngài, “Thưa ông, ông không có gàu, còn giếng thì sâu. Vậy ông lấy đâu ra được nước hằng sống ấy? ¹²Không lẽ ông lớn hơn tổ phụ Gia-cốp của chúng tôi, người đã để lại cho chúng tôi giếng này, mà chính ông ta, con cháu ông ta, và các bầy súc vật của ông ta đã uống sao?”

¹³Đức Chúa Jesus trả lời và nói với bà, “Ai uống nước này sẽ khát lại, ¹⁴nhưng ai uống nước Ta cho sẽ không bao giờ khát nữa. Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người ấy tuôn ra đến sự sống đời đời.”

¹⁵Người đàn bà nói với Ngài, “Thưa ông, xin cho tôi nước ấy, để tôi sẽ không khát và khỏi đến đây lấy nước nữa.”

¹⁶Đức Chúa Jesus nói với bà, “Hãy đi, gọi chồng bà đến đây.”

¹⁷Người đàn bà trả lời và nói, “Tôi không có chồng.”

Đức Chúa Jesus nói với bà, “Bà nói, ‘Tôi không có chồng’ là đúng lắm, ¹⁸vì bà đã có năm đời chồng, còn người bà hiện đang chung sống không phải là chồng bà. Điều này bà nói thật đúng.”

¹⁹Người đàn bà nói với Ngài, “Thưa ông, tôi nhận thấy rằng ông là một đấng tiên tri. ²⁰Tổ phụ chúng tôi thờ phượng trên núi này, còn quý ông lại bảo Giê-ru-sa-lem mới là nơi phải đến thờ phượng.”

²¹Đức Chúa Jesus nói với bà, “Này bà, hãy tin Ta, giờ đến khi các người sẽ thờ phượng Cha không trên núi này và cũng không tại Giê-ru-sa-lem. ²²Các người thờ phượng Đấng các người không biết. Chúng ta thờ phượng Đấng chúng ta biết, vì ơn cứu rỗi đến từ người Do-thái. ²³Nhưng giờ đến và bây giờ đã đến, khi những người

thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha bằng tâm linh^(a) và sự chân thật, vì Cha tìm kiếm những người thờ phượng Ngài như vậy. ²⁴Đức Chúa Trời là thần linh, nên ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng bằng tâm linh^(b) và sự chân thật.”

²⁵Người đàn bà nói với Ngài, “Tôi biết rằng Đấng Mê-si-a, cũng gọi là Đấng Christ, sẽ đến. Khi Ngài đến, Ngài sẽ báo cho chúng ta mọi sự.”

²⁶Đức Chúa Jesus nói với bà, “Ta, người đang nói với ngươi, chính là Đấng ấy.”

²⁷Vừa lúc đó các môn đồ Ngài trở lại, họ ngạc nhiên vì thấy Ngài nói chuyện với một phụ nữ, nhưng không ai hỏi Ngài, “Thầy cần gì?” hoặc “Tại sao Thầy nói chuyện với bà ấy?”

²⁸Người đàn bà để vò nước lại bên giếng, trở vào thành, và nói với mọi người, ²⁹“Hãy đến xem, một người đã nói với tôi mọi điều tôi đã làm. Người ấy chẳng phải là Đấng Christ sao?” ³⁰Dân từ trong thành túa ra và đến với Ngài.

³¹Trong khi ấy các môn đồ cứ mời Ngài, “Thưa Thầy, xin Thầy dùng một ít thức ăn.”

³²Nhưng Ngài trả lời họ, “Ta có thứ thức ăn mà các ngươi không biết.”

³³Vậy các môn đồ Ngài nói với nhau, “Không lẽ có ai đã đem thức ăn mời Thầy dùng rồi sao?”

³⁴Đức Chúa Jesus nói với họ, “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của Đấng đã sai Ta và hoàn tất công việc của Ngài. ³⁵Các ngươi chẳng nói rằng, ‘Còn bốn tháng nữa là đến mùa gặt’ sao? Nay, Ta nói với các ngươi, hãy ngược mắt lên và nhìn vào cánh đồng. Kìa đồng lúa đã chín vàng, sẵn sàng để được gặt. ³⁶Người đi gặt lãnh tiền công và thu hoa lợi vào sự sống đời đời, để cả người gieo lẫn kẻ gặt đều vui mừng. ³⁷Rồi đây câu tục ngữ ‘Người này gieo, kẻ khác gặt’ là đúng. ³⁸Ta sai các ngươi đến gặt nơi các ngươi không tốn công sức làm việc. Người khác đã lao động vất vả, và các ngươi vào gặt lấy công lao của họ.”

³⁹Nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài vì lời chứng của người đàn bà, “Người ấy đã nói với tôi mọi điều tôi đã làm.”

⁴⁰Vì thế khi những người Sa-ma-ri đến với Ngài, họ mời Ngài ở lại với họ, và Ngài đã ở lại đó hai ngày. ⁴¹Có đông người nữa tin Ngài vì được nghe lời Ngài. ⁴²Họ nói với người đàn bà, “Bây giờ chúng tôi tin, không phải vì lời của chị, nhưng vì chính chúng tôi đã được nghe Ngài, và chúng tôi biết rằng người này đúng là Đấng Giải Cứu của thế gian.”

Chúa Trở Về Ga-li-lê

⁴³Sau hai ngày Ngài rời nơi đó để về Ga-li-lê. ⁴⁴Số là chính Đức Chúa Jesus đã xác nhận rằng đấng tiên tri không được tôn trọng trong quê hương mình. ⁴⁵Nhưng khi Ngài về đến Ga-li-lê, người Ga-li-lê ra đón Ngài niềm nở, bởi họ đã thấy những việc Ngài làm tại Giê-ru-sa-lem trong kỳ lễ, vì họ cũng đã đi dự lễ.

(a) 4:23 nt: pneuma: linh, khí, hơi thở, gió

(b) 4:24 nt: pneuma: linh, khí, hơi thở, gió

Chúa Chữa Lành Con Một Vị Quan

⁴⁶Sau đó Ngài trở lại Ca-na trong miền Ga-li-lê, nơi Ngài đã hóa nước thành rượu. Tại đó có một vị quan của triều đình; ông ấy có cậu con trai bị bệnh, đang nằm dưỡng bệnh tại Ca-bê-na-um. ⁴⁷Khi ông nghe Đức Chúa Jesus đã rời Giu-đê để về Ga-li-lê, ông đi đón Ngài và khẩn khoản mời Ngài xuống chữa bệnh cho con ông, vì nó sắp chết.

⁴⁸Đức Chúa Jesus nói với ông, “Nếu các người không thấy các dấu kỳ và phép lạ, chắc các người sẽ chẳng tin đâu.”

⁴⁹Quan ấy thưa với Ngài, “Lạy Thầy, xin Thầy vui lòng đến trước khi con tôi qua đời.”

⁵⁰Đức Chúa Jesus nói với ông, “Người về đi; con người sẽ sống.”

Người ấy tin lời Đức Chúa Jesus nói với mình, ông lên đường trở về. ⁵¹Trong khi ông còn đi đường, các tôi tớ của ông đến đón và nói, “Con của chủ sống.”

⁵²Ông hỏi họ đứa trẻ đã khỏe lại vào giờ nào. Họ trả lời, “Hôm qua, vào lúc một giờ chiều^(a) cơn sốt đã lìa cậu ấy.” ⁵³Người cha nhận biết rằng chính giờ đó Đức Chúa Jesus đã nói với ông, “Con người sẽ sống.” Do đó chính ông và cả nhà ông đều tin.

⁵⁴Đây là phép lạ thứ hai Đức Chúa Jesus đã làm khi Ngài từ miền Giu-đê trở về miền Ga-li-lê.

Chúa Trở Lại Giê-ru-sa-lem và Chữa Lành Một Người Bệnh

5 ¹Sau những việc đó có một lễ của người Do-thái, Đức Chúa Jesus đi lên Giê-ru-sa-lem. ²Thuở ấy tại Cổng Chiên ở Giê-ru-sa-lem có một cái ao, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Bê-thết-đa; quanh ao có năm vòm hành lang. ³Dưới các vòm hành lang ấy có nhiều người bệnh tật, đui mù, què quặt, và bại xuội nằm la liệt. [Họ ở đó chờ nước động, ⁴vì họ tin rằng thỉnh thoảng có một thiên sứ của Chúa ngự xuống ao, quây cho nước động, và khi nước động, ai xuống ao trước hết, bất kỳ mắc bệnh gì, sẽ được chữa lành.]^(b)

⁵Tại đó có một người đã bị bệnh ba mươi tám năm. ⁶Đức Chúa Jesus thấy ông nằm đó và biết ông ở đó đã lâu, Ngài hỏi ông, “Người muốn được lành không?”

⁷Người bệnh trả lời Ngài, “Thưa Ngài, tôi không có ai giúp đem xuống ao mỗi khi nước động; trong khi tôi lê thân đến ao thì đã có người khác bước xuống trước tôi rồi.”

⁸Đức Chúa Jesus nói với ông, “Hãy đứng dậy, vác chõng của người, và bước đi.”

⁹Ngay lập tức người bệnh được lành; ông nhấc chõng của ông lên và bước đi.

Nhưng hôm ấy lại nhằm vào ngày Sa-bát, ¹⁰vì thế người Do-thái nói với người được chữa lành, “Hôm nay là ngày Sa-bát, ông không được phép vác chõng của ông.”

¹¹Nhưng ông trả lời họ, “Người chữa lành tôi đã bảo tôi, ‘Hãy vác chõng của người và bước đi.’”

¹²Họ hỏi ông, “Ai là người đã bảo ông vác chõng của ông và bước đi?”

¹³Nhưng người được chữa lành không biết người đã chữa lành cho mình là ai, vì Đức Chúa Jesus đã bước sang chỗ khác, và nơi đó rất đông người.

¹⁴Sau đó Đức Chúa Jesus gặp ông trong đền thờ, Ngài nói với ông, “Này, người đã được lành; đừng phạm tội nữa, kẻo có điều tệ hơn trước xảy đến với người.”

(a) **4:52** nt: giờ thứ bảy

(b) **5:4** Các bản cổ không có khúc trong hai dấu ngoặc này. Có lẽ người sao lại đã tự ý thêm vào để giải thích tại sao người ta nằm đợi ở đó.

¹⁵Người ấy đi và báo cho người Do-thái rằng Đức Chúa Jesus là Đấng đã chữa lành ông.

¹⁶Vì cơ đó người Do-thái làm khó dễ Đức Chúa Jesus và tìm cách giết Ngài,^(a) vì Ngài đã làm những việc ấy trong ngày Sa-bát. ¹⁷Nhưng Đức Chúa Jesus nói với họ, “Cha Ta làm việc cho đến bây giờ, và Ta cũng làm vậy.”

¹⁸Vì thế người Do-thái lại càng kiếm mọi cách để giết Ngài, bởi vì không những Ngài vi phạm luật ngày Sa-bát, mà còn gọi Đức Chúa Trời là Cha Ngài, tức tự cho Ngài ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Quyền của Đức Chúa Con

¹⁹Vì thế Đức Chúa Jesus cất tiếng và nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, Con chẳng tự mình làm việc gì nếu chẳng thấy Cha làm, vì Cha làm sao thì Con làm vậy. ²⁰Vì Cha thương Con nên đã chỉ cho Con mọi việc Cha làm. Cha sẽ còn chỉ cho Con nhiều việc lớn lao hơn nữa, khiến các người phải kinh ngạc. ²¹Như Cha làm cho người chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, Con cũng sẽ ban sự sống cho bất cứ ai Con muốn thế ấy. ²²Hơn nữa Cha không phán xét ai nhưng đã trao trọn quyền phán xét cho Con, ²³để người ta sẽ tôn kính Con như họ đã tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con là không tôn kính Cha, Đấng đã sai Con đến.

²⁴Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì có sự sống đời đời, thoát khỏi sự phán xét, nhưng đã vượt từ cõi chết mà vào cõi sống.

²⁵Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, giờ đến và bây giờ đã đến, khi người chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và ai nghe sẽ sống. ²⁶Vì như Cha có sự sống trong Ngài thế nào, Cha cũng đã ban cho Con có sự sống trong Con thế ấy. ²⁷Cha đã trao quyền thực thi phán quyết cho Con, vì Con là Con Người. ²⁸Chớ ngạc nhiên về điều này, vì giờ đến, khi mọi kẻ trong mồ sẽ nghe tiếng Người ²⁹và bước ra. Ai làm điều thiện sẽ sống lại để hưởng sự sống, và kẻ làm điều ác sẽ sống lại để chịu phán xét. ³⁰Ta không thể tự mình làm điều gì. Ta nghe thế nào, Ta phán xét thế ấy, và phán quyết của Ta là công bình, vì Ta không tìm cách làm theo ý riêng mình, nhưng làm theo ý của Đấng đã sai Ta.”

Chứng Nhân của Chúa

³¹“Nếu Ta tự làm chứng cho mình, lời chứng ấy khó có giá trị. ³²Có người khác làm chứng cho Ta, và Ta biết lời chứng của người ấy về Ta là thật. ³³Các người đã phái người đến với Giảng, và ông ấy đã làm chứng cho chân lý. ³⁴Tuy Ta không cần lời chứng của loài người, nhưng Ta nói điều này để các người được cứu. ³⁵Ông ấy là ngọn đèn đang cháy và tỏa sáng, các người sẽ vui tạm trong ánh sáng của ông ấy ít lâu. ³⁶Nhưng Ta có một chứng cứ vững mạnh hơn lời chứng của Giảng, đó là những việc Cha giao cho Ta để hoàn tất; những việc Ta thực hiện làm chứng cho Ta rằng Cha đã sai Ta. ³⁷Chính Cha, Đấng đã sai Ta, đã làm chứng về Ta. Các người chưa nghe tiếng Ngài hoặc thấy hình dạng Ngài bao giờ. ³⁸Lời Ngài không ở trong các người, vì các người không tin

(a) 5:16 Bản Byzantine thêm “và tìm cách giết Ngài”

Đấng Ngài đã sai đến. ³⁹Các người nghiên cứu Kinh Thánh vì các người nghĩ rằng trong đó các người có sự sống đời đời; hãy biết rằng Kinh Thánh làm chứng về Ta. ⁴⁰Thế mà các người không muốn đến với Ta để các người có sự sống!

⁴¹Ta không cầu vinh hiển đến từ loài người, ⁴²vì Ta biết các người, các người không có tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong mình. ⁴³Ta nhân danh Cha Ta mà đến, các người không nhận Ta; nếu ai nhân danh mình mà đến, thì các người sẽ nhận người ấy. ⁴⁴Làm sao các người có thể tin khi các người chỉ thích vinh danh lẫn nhau, nhưng không tìm kiếm vinh hiển đến từ Đức Chúa Trời là chân thần duy nhất?

⁴⁵Đừng nghĩ rằng Ta sẽ tố cáo các người trước mặt Cha; người tố cáo các người là Môi-se, người các người đã đặt trọn hy vọng vào. ⁴⁶Vì nếu các người tin Môi-se, thì các người hẳn đã tin Ta, vì Môi-se đã viết về Ta. ⁴⁷Nhưng nếu các người không tin những gì Môi-se đã viết, làm sao các người tin những gì Ta nói?”

Chúa Hóa Bánh Cho Năm Ngàn Người Ăn

(Mat 14:13-21; Mác 6:32-44; Lu 9:10-17)

6 ¹Sau những việc đó Đức Chúa Jesus đi qua bên kia Biển Ga-li-lê, cũng gọi là Biển Ti-bê-ri-át. ²Một đoàn dân rất đông đi theo Ngài, vì họ đã thấy những phép lạ Ngài làm cho những người bệnh. ³Đức Chúa Jesus đi lên một triền núi và ngồi xuống với các môn đồ Ngài tại đó. ⁴Khi ấy Lễ Vượt Qua, đại lễ của người Do-thái, sắp đến gần. ⁵Đức Chúa Jesus ngước mắt lên và thấy một đoàn dân rất đông kéo đến với Ngài, Ngài nói với Phi-líp, “Chúng ta phải mua bánh ở đâu cho những người này ăn?” ⁶Ngài nói vậy để thử Phi-líp chứ Ngài đã biết phải làm gì rồi.

⁷Phi-líp trả lời Ngài, “Thưa dùng hai trăm đơ-na-ri^(a) mua bánh cũng không đủ cho mỗi người một ít.”

⁸Một trong các môn đồ Ngài là Anh-rê em của Si-môn Phi-rô nói với Ngài, ⁹“Thưa đây có một cậu bé, cậu ấy có năm cái bánh lúa mạch và hai con cá nhỏ, nhưng ngần ấy có thấm vào đâu so với đoàn dân đông này?”

¹⁰Đức Chúa Jesus phán, “Hãy truyền cho đoàn dân ngồi xuống.” Lúc ấy nơi đó có rất nhiều cỏ. Vậy đoàn dân ngồi xuống. Số người ước chừng năm ngàn. ¹¹Đức Chúa Jesus lấy bánh, tạ ơn, rồi phân phát cho những người đang ngồi. Ngài cũng lấy cá và làm như vậy, ai muốn bao nhiêu tùy ý. ¹²Sau khi mọi người đã ăn no nê, Ngài nói với các môn đồ, “Hãy gom lại những mảnh bánh thừa để không uổng phí.” ¹³Vậy các môn đồ gom lại những mảnh thừa của năm cái bánh lúa mạch sau khi mọi người đã ăn, và chất đầy mười hai giỏ.

¹⁴Khi dân chúng thấy phép lạ Ngài làm, họ nói, “Người này đúng là vị tiên tri, Đấng phải đến thế gian.” ¹⁵Đức Chúa Jesus biết ý họ muốn đến và dùng áp lực để tôn Ngài lên làm vua, nên Ngài lánh lên núi và ở đó một mình.

(a) 6:7 nt: 200 đơ-na-ri, tương đương với tiền lương của một công nhân làm 200 ngày

Chúa Đi Bộ Trên Mặt Nước

(Mat 14:22-33; Mác 6:45-52)

¹⁶Khi trời sắp tối các môn đồ Ngài xuống biển. ¹⁷Sau khi lên thuyền, họ vượt biển hướng về Thành Ca-bê-na-um. Lúc ấy trời đã tối và Đức Chúa Jesus vẫn chưa đến với họ. ¹⁸Biển động dữ dội vì một trận cuồng phong thổi mạnh. ¹⁹Khi họ đã chèo thuyền ra khơi khoảng năm hay sáu cây số, ^(a) họ thấy Đức Chúa Jesus đi bộ trên mặt biển và đến gần thuyền, họ hoảng sợ. ²⁰Nhưng Ngài nói với họ, “Ta đây, đừng sợ.” ²¹Với lòng mong muốn họ rước Ngài lên thuyền, nhưng liền sau đó chiếc thuyền cập vào bờ đúng nơi họ định đến.

Chúa Là Bánh Hằng Sống

²²Hôm sau dân chúng đứng bên kia bờ biển nhận thấy không có thuyền nào khác ngoài chiếc thuyền nhỏ mà các môn đồ Ngài đã dùng, và họ cũng biết Đức Chúa Jesus đã không lên thuyền với các môn đồ Ngài, nhưng chỉ các môn đồ Ngài đã chèo đi mà thôi.

²³Bấy giờ một số thuyền nhỏ khác từ Ti-bê-ri-át vừa đến và cập vào gần nơi đoàn dân đã ăn bánh sau khi Chúa tạ ơn. ²⁴Khi đám đông không thấy Đức Chúa Jesus ở đó, và cũng không thấy các môn đồ Ngài, họ xuống thuyền, đến Thành Ca-bê-na-um, tìm Đức Chúa Jesus. ²⁵Khi tìm được Ngài bên kia bờ biển, họ nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy đã đến đây khi nào?”

²⁶Đức Chúa Jesus trả lời họ và nói, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, các người tìm Ta không phải vì đã thấy những phép lạ, nhưng vì các người đã ăn bánh và được no nê. ²⁷Đừng làm việc vì thức ăn hay hư nát, nhưng hãy vì thức ăn còn đến sự sống đời đời, là thức ăn Con Người sẽ cho các người, vì Người là Đấng mà Đức Chúa Trời là Cha đã đóng ấn xác nhận.”

²⁸Họ hỏi Ngài, “Chúng tôi phải làm gì để có thể làm những công việc của Đức Chúa Trời?”

²⁹Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Đây là công việc của Đức Chúa Trời: các người tin Đấng mà Ngài đã sai đến.”

³⁰Họ nói với Ngài, “Thầy sẽ làm phép lạ gì để chúng tôi thấy và tin Thầy? Thầy sẽ làm việc gì? ³¹Tổ tiên chúng tôi đã ăn bánh *ma-na* trong đồng hoang, như có chép rằng, ‘Người đã cho họ ăn bánh từ trời xuống.’”

³²Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, không phải Môi-se đã cho các người bánh từ trời đâu, nhưng là Cha Ta, Đấng ban cho các người bánh thật đến từ trời. ³³Vì bánh của Đức Chúa Trời là Đấng từ trời xuống để ban sự sống cho thế gian.”

³⁴Bấy giờ họ nói với Ngài, “Lạy Chúa, xin ban cho chúng tôi bánh đó luôn luôn.”

³⁵Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ta là bánh của sự sống. Ai đến với Ta sẽ không bao giờ đói, và ai tin Ta sẽ không bao giờ khát. ³⁶Nhưng Ta đã nói với các người rằng các người đã thấy Ta mà vẫn không tin. ³⁷Tất cả những người Cha ban cho Ta sẽ đến với

(a) 6:19 nt: 25 hay 30 ếch-ta-đơ

Ta, và ai đến với Ta, Ta sẽ không bao giờ loại ra; ³⁸vì Ta từ trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng để làm theo ý của Đấng đã sai Ta. ³⁹Đây là ý của Đấng đã sai Ta: tất cả những người Ngài ban cho Ta, Ta không được làm mất người nào, nhưng phải làm cho sống lại trong ngày cuối cùng. ⁴⁰Thật vậy đây là ý muốn của Cha Ta: hễ ai nhìn thấy Con và tin Con thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng.”

⁴¹Bấy giờ người Do-thái xầm xì bàn tán về Ngài, vì Ngài nói, “Ta là bánh từ trời xuống.” ⁴²Họ nói, “Người này chẳng phải là Jesus con của Giô-sép, mà cha và mẹ ông ấy chúng ta đều biết cả sao? Thế mà sao bây giờ ông ấy lại bảo, ‘Ta từ trời xuống’?”

⁴³Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Các người đừng xầm xì bàn tán với nhau nữa. ⁴⁴Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha, Đấng sai Ta, không kéo người ấy đến, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng. ⁴⁵Như có chép trong Các Tiên Tri, ‘Và mọi người sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ.’ Vậy hễ ai đã nghe và học từ Cha thì đến với Ta. ⁴⁶Không ai đã thấy Cha ngoại trừ Đấng từ Đức Chúa Trời đến; Đấng ấy đã thấy Cha.

⁴⁷Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, kẻ nào tin thì có sự sống đời đời. ⁴⁸Ta là bánh của sự sống. ⁴⁹Tổ tiên các người đã ăn bánh *ma-na* trong đồng hoang, và họ đã chết. ⁵⁰Đây là bánh từ trời xuống, để ai ăn bánh ấy sẽ không chết. ⁵¹Ta là bánh sống từ trời xuống; nếu ai ăn bánh này, người ấy sẽ sống đời đời, và bánh Ta sẽ cho để ban sự sống cho thế gian chính là thịt Ta.”

⁵²Bấy giờ người Do-thái bàn cãi sôi nổi với nhau, “Làm sao người này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn?”

⁵³Vì thế Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, nếu các người chẳng ăn thịt Con Người và chẳng uống huyết Con Người, các người sẽ chẳng có sự sống trong các người. ⁵⁴Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng, ⁵⁵vì thịt Ta là thức ăn thật, và huyết Ta là thức uống thật. ⁵⁶Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta thì ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy. ⁵⁷Như Cha hằng sống đã sai Ta, và Ta sống nhờ Cha thể nào, những người ăn Ta cũng sẽ sống nhờ Ta thể ấy. ⁵⁸Đây là bánh từ trời xuống, không như bánh *ma-na* mà tổ tiên các người đã ăn và đã chết. Ai ăn bánh này sẽ sống đời đời.”

⁵⁹Ngài nói những điều ấy khi Ngài dạy trong hội đường ở Ca-bê-na-um.

Những Lời của Sự Sống

⁶⁰Nhiều môn đồ Ngài nghe những lời ấy, họ nói, “Những lời dạy này khó quá. Ai có thể lãnh hội nổi?”

⁶¹Đức Chúa Jesus biết các môn đồ Ngài lầm bầm về việc ấy, Ngài nói với họ, “Điều này làm các người bị vấp ngã sao? ⁶²Vậy nếu các người nhìn thấy Con Người ngự lên nơi Người đã ở trước kia thì thế nào? ⁶³Thần Linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời Ta nói với các người là thần linh và là sự sống. ⁶⁴Nhưng trong các người có những người không tin.” Vì Đức Chúa Jesus đã biết từ đầu những ai không tin Ngài, và ai sẽ phản Ngài.

⁶⁵Ngài lại phán, “Vì lẽ đó Ta đã nói với các người, không ai có thể đến với Ta nếu Cha không cho phép.” ⁶⁶Từ lúc đó nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi theo Ngài nữa.

Phi-rô Xưng Nhận Chúa

⁶⁷Đức Chúa Jesus hỏi nhóm mười hai người, “Các người không tính bỏ đi sao?”

⁶⁸Si-môn Phi-rô thưa với Ngài, “Lạy Chúa, chúng con sẽ theo ai? Ngài có lời của sự sống đời đời. ⁶⁹Chúng con đã tin và biết rằng Ngài là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.”^(a)

⁷⁰Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ta đã chẳng chọn mười hai người các người sao? Tuy nhiên một trong các người là quỷ.” ⁷¹Ngài muốn nói về Giu-đa con Si-môn Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai người, vì hắn sắp phản nộ Ngài.

Chúa và Các Em Trai Ngài

7 ¹Sau các việc đó Đức Chúa Jesus đi khắp miền Ga-li-lê; Ngài không muốn đi trong miền Giu-đê, vì người Do-thái ở đó đang tìm cách giết Ngài. ²Nhưng khi Lễ Lều Tạm của người Do-thái đến gần, ³các em trai Ngài nói với Ngài, “Anh nên rời đây mà đến Giu-đê để các môn đồ anh có thể thấy những việc anh làm. ⁴Vì không ai muốn được công chúng biết đến mà lại hoạt động trong vòng bí mật cả. Nếu anh đã làm được những việc ấy, anh nên tỏ mình ra cho thế giới.” ⁵Vì lúc ấy ngay các em trai Ngài cũng không tin Ngài.

⁶Đức Chúa Jesus nói với họ, “Thời điểm của anh chưa đến, nhưng đối với các em thì lúc nào cũng được. ⁷Thế gian không thể ghét các em nhưng ghét anh, vì anh làm chứng rằng công việc của họ là gian tà. ⁸Các em hãy đi dự lễ đi, còn anh chưa đi dự lễ này được, vì thời điểm của anh chưa chín muồi.”

⁹Sau khi nói như thế với họ, Ngài ở lại Ga-li-lê. ¹⁰Tuy nhiên sau khi các em Ngài đã đi dự lễ, Ngài cũng đi, nhưng đi cách kín đáo chứ không công khai.

¹¹Người Do-thái tìm kiếm Ngài trong kỳ lễ và nói, “Ông ấy đâu rồi?” ¹²Dân chúng bàn tán xôn xao về Ngài; người thì nói, “Ông ấy là người tốt”; kẻ lại nói, “Không đâu, ông ấy chỉ mị dân thôi.” ¹³Tuy nhiên không ai dám công khai nói gì về Ngài, vì họ sợ người Do-thái.

Chúa Giảng Dạy trong Lễ Lều Tạm

¹⁴Đến giữa kỳ lễ Đức Chúa Jesus lên đền thờ và giảng dạy. ¹⁵Người Do-thái ngạc nhiên nói, “Người này không được học hành gì mà sao lại có kiến thức uyên bác như thế?”

¹⁶Đức Chúa Jesus trả lời họ và nói, “Những gì Ta dạy không phải là của Ta nhưng của Đấng đã sai Ta. ¹⁷Nếu ai quyết tâm làm theo ý muốn Đức Chúa Trời, người ấy có thể biết những gì Ta dạy là đến từ Đức Chúa Trời hay do Ta nói theo ý riêng mình. ¹⁸Người nói theo ý riêng tìm vinh hiển cho mình, nhưng ai tìm vinh hiển cho Đấng sai mình là người chân thật, và trong người ấy không có điều chi bất chính. ¹⁹Môi-se

(a) 6:69 Bản Byzantine ghi, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

đã chẳng ban Luật Pháp cho các người sao? Thế nhưng không ai trong các người tuân giữ Luật Pháp! Tại sao các người tìm cách giết Ta?”

²⁰Đám đông đáp, “Thầy bị quỷ ám rồi. Có ai tìm cách giết Thầy đâu?”

²¹Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Ta đã làm một việc mà tất cả các người đã ngạc nhiên. ²²Môi-se đã truyền cho các người phép cắt bì –thật ra, phép đó không phải đến từ Môi-se, nhưng từ các tổ phụ– và các người cắt bì một người trong ngày Sa-bát. ²³Nếu một người nhận phép cắt bì trong ngày Sa-bát để khỏi vi phạm Luật Pháp Môi-se, tại sao các người lại giận Ta khi Ta chữa lành hoàn toàn cho một người trong ngày Sa-bát? ²⁴Đừng chỉ nhìn bề ngoài mà xét đoán, nhưng hãy xét đoán theo lẽ công bình.”

Dư Luận trong Dân về Chúa

²⁵Bấy giờ một số người ở Giê-ru-sa-lem nói, “Đây không phải là người mà họ đã tìm để giết sao? ²⁶Xem kìa, ông ấy nói công khai mà họ chẳng nói gì với ông ấy. Không lẽ các vị lãnh đạo đã thật sự nhìn nhận người này là Đấng Christ rồi sao? ²⁷Rất tiếc chúng ta biết rõ người này từ đâu đến, còn Đấng Christ thì khi Ngài đến, không ai biết Ngài đến từ đâu.”

²⁸Khi ấy Đức Chúa Jesus đang giảng dạy trong đền thờ, Ngài cất tiếng nói lớn rằng, “Các người biết Ta và cũng biết Ta từ đâu đến. Ta không tự mình đến, nhưng Đấng đã sai Ta là thật, và các người không biết Ngài, ²⁹nhưng Ta biết Ngài, vì Ta từ Ngài đến, và Ngài đã sai Ta.”

³⁰Bấy giờ họ tìm cách bắt Ngài, nhưng không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến. ³¹Nhiều người trong dân tin Ngài và nói, “Khi Đấng Christ đến, Ngài có thể làm nhiều phép lạ hơn người này đã làm sao?”

³²Khi người Pha-ri-si nghe quần chúng bàn tán về Ngài như thế, các trưởng tế và những người Pha-ri-si sai các cảnh binh đi bắt Ngài.

³³Đức Chúa Jesus nói, “Ta còn ở với các người ít lâu nữa, rồi Ta đi đến Đấng đã sai Ta.

³⁴Các người sẽ tìm Ta và không tìm được; và nơi Ta ở, các người không thể đến được.”

³⁵Người Do-thái nói với nhau, “Ông ấy định đi đâu mà chúng ta sẽ không tìm được? Không lẽ ông ấy sẽ đến với đồng bào tha hương sống giữa người Hy-lạp và giảng cho người Hy-lạp chẳng? ³⁶Ông ấy muốn nói gì khi nói, ‘Các người sẽ tìm Ta và sẽ không tìm được,’ và ‘nơi Ta ở, các người không thể đến được?’”

Các Sông Nước Hằng Sống

³⁷Vào ngày bế mạc, ngày trọng thể nhất của kỳ lễ, Đức Chúa Jesus đứng và nói lớn tiếng rằng, “Người nào khát hãy đến với Ta mà uống. ³⁸Ai tin Ta thì các sông nước hằng sống sẽ từ trong lòng người ấy tuôn ra, y như Kinh Thánh đã chép.”

³⁹Ngài nói điều ấy để chỉ về Đức Thánh Linh mà những ai tin Ngài sẽ nhận được; số là lúc đó Đức Thánh Linh chưa được ban xuống, vì Đức Chúa Jesus chưa được vinh hiển. ⁴⁰Khi nghe những lời ấy, nhiều người trong dân nói, “Người này đúng là Đấng Tiên Tri.” ⁴¹Những người khác nói, “Người này là Đấng Christ.” Nhưng những kẻ khác lại bảo, “Đấng Christ mà đến từ Ga-li-lê sao? ⁴²Kinh Thánh chẳng nói rằng,

Đấng Christ phải ra từ dòng dõi Vua Đa-vít, và phải đến từ Bết-lê-hem, nơi Vua Đa-vít xuất thân sao?”⁴³ Vậy dân chúng chia rẽ nhau vì cố Ngài.⁴⁴ Có mấy kẻ giữa họ muốn bắt Ngài, nhưng không ai tra tay trên Ngài.⁴⁵ Thấy vậy toán cảnh binh trở về với các trưởng tế và những người Pha-ri-si; những người ấy hỏi họ, “Tại sao các anh không dẫn ông ấy đến đây?”

⁴⁶Các cảnh binh trả lời, “Chưa bao giờ có ai nói như người này.”

⁴⁷Những người Pha-ri-si nói với họ, “Các anh cũng bị mê hoặc rồi sao?”⁴⁸ Có ai trong giới lãnh đạo hay những người Pha-ri-si tin ông ấy không?⁴⁹ Chỉ có đám dân dốt Luật Pháp đáng bị nguyên rủa này thôi.”

⁵⁰Ni-cô-đem, một người trong họ, người trước kia đã đến gặp Ngài trong ban đêm, nói với họ,⁵¹ “Luật Pháp chúng ta không kết tội ai trước khi nghe người đó phát biểu và biết rõ người đó đã làm gì phải không?”

⁵²Họ trả lời và nói với ông, “Ông không phải là người Ga-li-lê phải không? Hãy tra cứu và xem, không một đấng tiên tri nào xuất thân từ Ga-li-lê cả!”

⁵³[Đoạn ai nấy trở về nhà mình.

Người Phụ Nữ Phạm Tội Ngoại Tình

8¹Nhưng Đức Chúa Jesus đi lên Núi Ô-liu.² Đến tảng sáng Ngài trở lại đền thờ. Dân chúng kéo đến với Ngài. Ngài ngồi xuống và bắt đầu dạy dỗ họ.

³Bấy giờ các thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si dẫn đến Ngài một phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Họ để bà ấy đứng giữa,⁴ rồi nói với Ngài, “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình.⁵ Trong Luật Pháp Môi-se đã truyền chúng ta phải ném đá hạng người như thế; còn Thầy, Thầy nghĩ sao?”⁶ Họ nói vậy cốt để gài bẫy Ngài, hầu có lý do để tố cáo Ngài. Nhưng Đức Chúa Jesus cúi xuống và dùng ngón tay viết trên mặt đất.⁷ Nhưng vì họ cứ hỏi Ngài mãi, Ngài đứng dậy và nói với họ, “Ai trong các ngươi là người không có tội, hãy làm người đầu tiên ném đá bà ấy đi.”

⁸Ngài lại cúi xuống và tiếp tục viết trên mặt đất.⁹ Khi nghe những lời ấy, họ lần lượt bỏ đi, bắt đầu với những người lớn tuổi, chỉ còn lại Đức Chúa Jesus và người đàn bà, vẫn còn đứng đó.

¹⁰Đức Chúa Jesus đứng dậy và nói với bà ấy, “Này bà, những người tố cáo ngươi đâu rồi? Không ai lên án ngươi sao?”

¹¹Bà ấy đáp, “Lạy Chúa, không ai cả.”

Đức Chúa Jesus nói, “Ta cũng không lên án ngươi. Hãy đi và đừng phạm tội nữa.”^(a)

Ánh Sáng của Thế Gian

¹²Đức Chúa Jesus lại nói với họ rằng, “Ta là ánh sáng của thế gian. Người nào theo Ta sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ có ánh sáng của sự sống.”

¹³Những người Pha-ri-si nói với Ngài, “Thầy tự làm chứng cho mình thì lời chứng ấy đâu có giá trị gì.”

(a) **8:11** Những bản sao lại bằng tay cổ nhất không có những câu trong hai dấu ngoặc này [7:53-8:11]

¹⁴Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Dẫu Ta tự làm chứng cho mình, nhưng lời chứng của Ta vẫn có giá trị, vì Ta biết Ta từ đâu đến, và Ta sẽ đi đâu, nhưng các người không biết Ta từ đâu đến và không biết Ta sẽ đi đâu. ¹⁵Các người xét đoán theo xác thịt; Ta không xét đoán ai. ¹⁶Nhưng nếu Ta xét đoán, phán quyết của Ta có giá trị; vì Ta không xét đoán một mình, nhưng Ta và Cha, Đấng đã sai Ta. ^(a) ¹⁷Trong Luật Pháp các người có chép rằng lời chứng của hai người có giá trị. ¹⁸Ta làm chứng cho Ta, và Cha, Đấng đã sai Ta, làm chứng cho Ta.”

¹⁹Vậy họ hỏi Ngài, “Cha Thầy ở đâu?”

Đức Chúa Jesus đáp, “Các người không biết Ta và cũng không biết Cha Ta. Nếu các người biết Ta thì các người cũng biết Cha Ta.”

²⁰Đức Chúa Jesus đã nói những lời đó khi Ngài giảng dạy trong đền thờ, gần nơi để thùng tiền dâng. Không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến.

²¹Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “Ta sẽ đi, các người sẽ tìm Ta và sẽ chết trong tội lỗi mình. Nơi Ta đi, các người không thể đến.”

²²Người Do-thái nói với nhau, “Bộ ông ấy sẽ tự tử sao mà ông ấy bảo, ‘Nơi Ta đi, các người không thể đến?’”

²³Ngài nói với họ, “Các người từ dưới ra, Ta từ trên xuống. Các người thuộc về thế gian này, Ta không thuộc về thế gian này. ²⁴Vì thế Ta nói với các người, các người sẽ chết trong tội lỗi mình; vì nếu các người không tin Ta là Đấng ấy, ^(b) các người sẽ chết trong tội lỗi mình.”

²⁵Vậy họ hỏi Ngài, “Thầy là ai?”

Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Là Đấng Ta đã nói với các người từ ban đầu. ²⁶Ta còn nhiều điều phải nói và xét đoán liên quan đến các người. Đấng đã sai Ta là thật, và những gì Ta nghe từ Ngài, Ta nói cho thế gian.”

²⁷Họ không hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Đức Chúa Cha, ²⁸nên Đức Chúa Jesus nói, “Khi các người treo Con Người lên, các người sẽ biết Ta là Đấng ấy, ^(c) và Ta không tự mình làm điều gì, nhưng Ta nói những gì Cha đã dạy Ta. ²⁹Đấng đã sai Ta ở với Ta; Ngài không bỏ Ta một mình, vì Ta luôn làm những gì đẹp lòng Ngài.” ³⁰Khi Ngài nói những điều ấy, nhiều người tin Ngài.

Môn Đồ Thật

³¹Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói với những người Do-thái đã tin Ngài, “Nếu các người tiếp tục vâng giữ lời Ta, các người là môn đồ thật của Ta. ³²Các người sẽ biết chân lý, và chân lý sẽ giải thoát các người được tự do.”

³³Họ đáp lời Ngài, “Chúng tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham và chưa hề làm nô lệ ai. Làm thế nào Thầy bảo ‘Các người sẽ được tự do?’”

³⁴Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai phạm tội là nô lệ của tội lỗi. ³⁵Nô lệ không ở mãi trong gia đình, nhưng con cái ở mãi trong gia đình. ³⁶Vậy nếu Con giải thoát các người để được tự do, các người sẽ thật sự được tự

(a) 8:16 Bản Byzantine ghi, “nhưng Ta và Cha, Đấng đã sai Ta.”

(b) 8:24 ctd: Ta là Ta hay Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu (Xuất 3:14)

(c) 8:28 Tương tự 8:24

do. ³⁷Ta biết các người là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng các người đã tìm cách giết Ta, vì lời Ta không có chỗ trong các người. ³⁸Ta nói những gì Ta đã thấy nơi Cha Ta, còn các người làm những gì các người đã nghe nơi cha mình.”

Chúa và Áp-ra-ham

³⁹Họ trả lời và nói với Ngài, “Áp-ra-ham là cha chúng tôi.”

Đức Chúa Jesus nói với họ, “Nếu các người là con cháu Áp-ra-ham, hãy làm những việc Áp-ra-ham làm. ⁴⁰Nhưng bây giờ các người tìm cách giết Ta, người đã nói cho các người sự thật nghe từ Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham không làm như vậy. ⁴¹Các người đang làm công việc của cha các người.”

Họ nói với Ngài, “Chúng tôi không phải là con ngoại tình. Chúng tôi chỉ có một cha, đó là Đức Chúa Trời.”

⁴²Đức Chúa Jesus nói với họ, “Nếu Đức Chúa Trời là Cha các người, các người đã yêu mến Ta rồi, vì Ta ra từ Đức Chúa Trời, và Ta từ Ngài đến. Ta không tự mình đến, nhưng Ngài đã sai Ta. ⁴³Tại sao các người không chịu hiểu những gì Ta nói? Bởi vì các người không thể nghe lời Ta. ⁴⁴Các người thuộc về cha các người là Ác Quỷ, và các người muốn làm theo điều cha các người muốn. Nó là kẻ sát nhân từ ban đầu và không đứng về phía sự thật, vì không có sự thật trong nó. Khi nó nói dối, nó nói theo bản chất của nó, vì nó là kẻ nói dối và cha của sự nói dối. ⁴⁵Còn Ta, vì Ta nói sự thật nên các người không tin Ta. ⁴⁶Ai trong các người có thể chứng minh rằng Ta có tội được chẳng? Nếu Ta nói sự thật, tại sao các người không tin Ta? ⁴⁷Ai thuộc về Đức Chúa Trời thì nghe lời Đức Chúa Trời. Vì lẽ đó nên các người không nghe, bởi các người không thuộc về Đức Chúa Trời.”

⁴⁸Người Do-thái trả lời và nói với Ngài, “Chúng tôi đã chẳng nói rằng Thầy là người Sa-ma-ri và bị quỷ ám, không đúng sao?”

⁴⁹Đức Chúa Jesus đáp, “Ta không bị quỷ ám, nhưng Ta tôn kính Cha Ta, còn các người làm nhục Ta. ⁵⁰Ta không tìm vinh hiển cho mình, có một Đấng tìm và xét đoán. ⁵¹Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, nếu ai vâng giữ lời Ta, người ấy sẽ không bao giờ thấy sự chết.”

⁵²Bây giờ người Do-thái nói với Ngài, “Bây giờ chúng tôi biết rằng Thầy đã bị quỷ ám. Áp-ra-ham đã chết, các vị tiên tri cũng thế, vậy mà Thầy lại nói, ‘Nếu ai vâng giữ lời Ta, người ấy sẽ không bao giờ nếm trải sự chết.’ ⁵³Chẳng lẽ Thầy lớn hơn tổ phụ chúng tôi là Áp-ra-ham, một người đã chết rồi sao? Các vị tiên tri cũng đã chết rồi. Thầy tự cho mình là ai?”

⁵⁴Đức Chúa Jesus đáp, “Nếu Ta tôn vinh mình thì vinh hiển đó chẳng ra gì, nhưng Cha Ta tôn vinh Ta. Ngài là Đấng các người vẫn xưng là Đức Chúa Trời của mình; ⁵⁵nhưng các người không biết Ngài, còn Ta biết Ngài. Nếu Ta nói Ta không biết Ngài, Ta sẽ trở thành một kẻ nói dối như các người, nhưng Ta biết Ngài và vâng giữ lời Ngài. ⁵⁶Tổ phụ các người là Áp-ra-ham vui mừng mong thấy ngày của Ta; bây giờ ông đã thấy và vui mừng.”

⁵⁷Người Do-thái nói với Ngài, “Thầy chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy Áp-ra-ham sao?”

⁵⁸Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, trước khi Áp-ra-ham sinh ra, Ta đã hiện hữu.”

⁵⁹Nghe vậy họ lượm đá để ném Ngài, nhưng Đức Chúa Jesus lánh đi và ra khỏi đền thờ.

Chúa Chữa Lành Người Mù

9 ¹Trong khi Đức Chúa Jesus đi đường, Ngài thấy một người mù từ lúc sinh ra. ²Các môn đồ Ngài hỏi Ngài, “Thưa Thầy, ai đã phạm tội, ông này hay cha mẹ ông, mà vừa sinh ra ông đã bị mù?”

³Đức Chúa Jesus đáp, “Không phải vì ông hay cha mẹ ông đã phạm tội, nhưng để việc của Đức Chúa Trời được thể hiện qua ông. ⁴Đang khi còn ban ngày Ta^(a) phải làm những việc của Đấng đã sai Ta; đêm đến không ai làm việc nữa. ⁵Bao lâu Ta còn ở thế gian, Ta là ánh sáng của thế gian.”

⁶Nói như thế xong Ngài nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn, lấy bùn ấy bôi lên mắt người mù, ⁷rồi bảo ông, “Hãy đến Ao Si-lô-am và rửa.” (Si-lô-am có nghĩa là ‘Được sai đi’). Vậy ông đi, rửa, và trở lại; mắt ông thấy được.

⁸Láng giềng của ông và những người từng thấy ông ăn xin trước kia nói, “Đây có phải là người lâu nay vẫn ngồi ăn xin không?” ⁹Người thì nói, “Anh ấy chứ ai,” kẻ khác lại bảo, “Không đâu, chắc ai giống anh ấy.” Nhưng ông nói, “Chính tôi đây.”

¹⁰Họ hỏi ông, “Làm sao mắt anh thấy được vậy?”

¹¹Ông trả lời, “Người tên là Jesus lấy bùn bôi vào mắt tôi, rồi bảo tôi đến Ao Si-lô-am và rửa. Tôi đến đó, rửa, và thấy được.”

¹²Họ hỏi ông, “Người ấy đâu rồi?”

Ông đáp, “Tôi không biết.”

Người Pha-ri-si Điều Tra Sự Chữa Lành

¹³Họ dẫn người trước đã mù đến gặp những người Pha-ri-si. ¹⁴Số là ngày Đức Chúa Jesus hòa bùn và mở mắt cho ông lại nhằm vào ngày Sa-bát. ¹⁵Vậy những người Pha-ri-si lại hỏi ông làm thế nào ông có được thị giác. Ông trả lời họ, “Người ấy lấy bùn bôi vào mắt tôi, tôi đi rửa và thấy được.”

¹⁶Vài người Pha-ri-si nói, “Người ấy không phải từ Đức Chúa Trời đâu, vì người ấy không giữ ngày Sa-bát.” Nhưng những người khác nói, “Một người có tội làm sao làm một phép lạ như thế được?” Rồi họ chia rẽ nhau.

¹⁷Họ lại hỏi người mù nữa, “Anh nghĩ người đã mở mắt anh là ai?”

Ông đáp, “Người ấy là một đấng tiên tri.”

¹⁸Người Do-thái không tin rằng trước kia ông đã mù mà nay thấy được cho đến khi họ gọi cha mẹ ông đến. ¹⁹Họ hỏi ông bà, “Có phải đây là con trai của ông bà mà ông bà nói nó đã mù từ lúc sinh ra không? Vậy tại sao bây giờ nó thấy được?”

(a) 9:4 nt: chúng ta

²⁰Cha mẹ ông trả lời họ và nói, “Chúng tôi biết rằng đây là con chúng tôi, và nó đã bị mù từ lúc sinh ra, ²¹nhưng bây giờ làm sao nó thấy được, chúng tôi không biết, hoặc ai đã mở mắt nó, chúng tôi không biết. Nó đã trưởng thành rồi, hãy hỏi nó, nó sẽ nói cho.”

²²Cha mẹ ông nói vậy vì họ sợ người Do-thái. Số là người Do-thái đã thỏa thuận trước với nhau rằng, hễ ai xưng nhận Đức Chúa Jesus là Đấng Christ, người ấy sẽ bị khai trừ khỏi hội đường. ²³Vì thế cha mẹ ông nói, “Nó đã trưởng thành rồi, hãy hỏi nó.”

²⁴Vậy họ gọi người trước đã mù vào lần thứ hai và nói với ông, “Hãy tôn vinh Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết người ấy là một kẻ tội lỗi.”

²⁵Nhưng ông đáp, “Người ấy có tội hay không tôi không biết; tôi biết chắc một điều là trước kia tôi mù mà bây giờ tôi thấy được.”

²⁶Họ lại hỏi ông, “Người ấy đã làm gì cho anh? Người ấy đã làm thế nào để mở mắt anh?”

²⁷Ông trả lời họ, “Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông không nghe. Tại sao các ông lại muốn nghe nữa? Không lẽ các ông muốn làm môn đồ của người ấy à?”

²⁸Họ mắng nhiếc ông và nói, “Anh mới là môn đồ của người ấy, còn chúng tôi là môn đồ của Môi-se. ²⁹Chúng tôi biết Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se; nhưng về người ấy, chúng tôi không biết ông ấy đến từ đâu.”

³⁰Ông trả lời và nói với họ, “Lạ thật! Một người đã mở mắt tôi, thế mà các ông không biết người ấy đến từ đâu! ³¹Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời chẳng nhậm lời kẻ tội lỗi, nhưng nếu ai kính sợ Đức Chúa Trời và làm theo ý Ngài, Ngài sẽ nhậm lời. ³²Từ xưa đến nay chưa ai nghe nói có người nào mở mắt một người mù từ lúc sinh ra bao giờ. ³³Nếu người ấy không phải đến từ Đức Chúa Trời, người ấy không thể làm gì được.”

³⁴Họ trả lời và nói với ông, “Toàn thân anh từ khi sinh ra đã ở trong tội lỗi, mà bây giờ anh muốn dạy đời chúng tôi sao?” Đoạn họ đuổi ông ra.

Đui Mù Thuộc Linh

³⁵Đức Chúa Jesus nghe báo họ đã đuổi ông ra, Ngài tìm ông và nói, “Người tin Con Người ^(a) không?”

³⁶Ông trả lời và nói, “Lạy Chúa, người ấy là ai để con tin?”

³⁷Đức Chúa Jesus nói với ông, “Người đã thấy người ấy; đó là người đang nói với người.”

³⁸Ông nói, “Lạy Chúa, con tin.” Rồi ông quỳ xuống thờ lạy Ngài.

³⁹Đức Chúa Jesus phán, “Vì sự phán xét Ta đã đến thế gian này, để cho những ai không thấy có thể thấy, và cho những ai thấy có thể hóa ra mù.”

⁴⁰Những người Pha-ri-si đứng gần đó nghe vậy bèn hỏi Ngài, “Chẳng lẽ chúng tôi cũng mù cả sao?”

⁴¹Đức Chúa Jesus nói với họ, “Nếu các người mù, các người chẳng có tội, nhưng vì các người nói, ‘Chúng tôi thấy,’ nên tội các người vẫn còn.”

(a) 9:35 Bản Byzantine ghi “Con Đức Chúa Trời”

Người Chăn Tốt

10 ¹“Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, người nào không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo vào bằng lối khác, là kẻ trộm cướp. ²Nhưng ai đi qua cửa mà vào ràn chiên là người chăn chiên. ³Người giữ cửa mở cửa cho người ấy, và chiên nhận ra tiếng người ấy. Người ấy gọi tên các chiên mình và dẫn chúng ra ngoài. ⁴Khi đàn chiên của người ấy ra hết, người ấy đi trước, và đàn chiên theo sau, vì chúng quen tiếng người ấy. ⁵Chiên không đi theo người lạ, nhưng chạy trốn người lạ, vì chúng không quen tiếng người lạ.”

⁶Đức Chúa Jesus dùng ngụ ngôn này để nói với họ, nhưng họ không hiểu ý nghĩa những điều Ngài nói với họ.

⁷Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, Ta là cửa để chiên ra vào. ⁸Tất cả những kẻ đã đến trước Ta đều là trộm cướp, và chiên không nghe theo chúng. ⁹Ta là cái cửa; nếu ai bởi Ta mà vào, người ấy sẽ được cứu, và sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. ¹⁰Kẻ trộm đến chỉ để lấy cắp, giết hại, và tiêu diệt. Ta đến để chiên được sống và được sống dư dật.

¹¹Ta là người chăn tốt; người chăn tốt hy sinh tính mạng mình cho chiên. ¹²Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn thật, vì chiên không phải của nó. Khi thấy muông sói đến, nó bỏ chiên chạy trốn. Muông sói vồ lấy chiên và làm cho chiên tan lạc. ¹³Kẻ chăn thuê bỏ chạy, vì nó chỉ làm thuê và không quan tâm đến chiên. ¹⁴Ta là người chăn tốt; Ta biết chiên Ta, và chiên Ta biết Ta, ¹⁵cũng như Cha biết Ta, và Ta biết Cha. Ta hy sinh tính mạng mình cho chiên. ¹⁶Ta còn những chiên khác chưa thuộc về ràn này; Ta cũng phải đưa chúng về, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một đàn chiên và một người chăn.

¹⁷Đây là lý do tại sao Cha thương yêu Ta; bởi vì Ta phó mạng sống mình để Ta sẽ lấy lại. ¹⁸Không ai cất lấy mạng sống Ta, nhưng Ta tự phó cho. Ta có quyền phó mạng sống mình, và Ta có quyền lấy lại. Mệnh lệnh này Ta đã nhận từ Cha Ta.”

¹⁹Vì những lời ấy người Do-thái lại chia rẽ nhau nữa. ²⁰Nhiều người giữa họ nói rằng, “Ông ấy bị quỷ ám và điên rồi. Sao các người còn nghe ông ấy làm chi?”

²¹Nhưng những người khác lại bảo, “Những lời này đâu phải là lời nói của người bị quỷ ám. Người bị quỷ ám làm sao mở mắt người mù được?”

Người Do-thái Khước Từ Chúa

²²Mùa đông ấy có lễ kỷ niệm đền thờ được cung hiến^(a) tại Giê-ru-sa-lem. ²³Đức Chúa Jesus đi dạo ở Hành Lang Sa-lô-môn trong sân đền thờ. ²⁴Người Do-thái kéo đến quanh Ngài và nói với Ngài, “Thầy cứ để chúng tôi phân vân mãi cho đến bao giờ? Nếu Thầy là Đấng Christ, xin nói thẳng cho chúng tôi biết đi.”

²⁵Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Ta đã nói với các người nhưng các người không tin. Những việc Ta nhân danh Cha Ta thực hiện làm chứng cho Ta. ²⁶Nhưng các người không tin, vì các người không phải chiên Ta. ²⁷Chiên Ta nghe tiếng Ta; Ta biết chúng,

(a) **10:22** Lễ này được tổ chức hằng năm để mừng ngày họ được độc lập và kỷ niệm Đền Thờ được thanh tẩy và tái cung hiến từ năm 164 T.C.

và chúng theo Ta. ²⁸Ta ban cho chúng sự sống đời đời. Chúng sẽ không bao giờ chết mất. Không ai sẽ cướp chúng khỏi tay Ta. ²⁹Cha Ta, Đấng vĩ đại hơn tất cả, đã ban những chiến ấy cho Ta. Không ai có thể giựt chúng khỏi tay Cha. ³⁰Ta với Cha là một.”

³¹Người Do-thái lại lượm đá để ném Ngài. ³²Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ta đã làm trước mắt các người biết bao việc tốt đẹp của Cha giao; vì việc nào trong các việc đó mà các người muốn ném đá Ta?”

³³Người Do-thái trả lời Ngài, “Không phải vì một việc tốt đẹp nào Thầy làm mà chúng tôi muốn ném đá Thầy, nhưng vì Thầy đã phạm thượng. Thầy chỉ là người mà tự cho mình là Đức Chúa Trời.”

³⁴Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Chẳng phải trong Luật Pháp các người chép, ‘Ta nói, ‘Các người là các thần’ hay sao? ³⁵Nếu những người được lời Đức Chúa Trời phán với mà được Ngài gọi là ‘các thần’ –và lời Kinh Thánh không thể bị phứt bỏ– ³⁶thì tại sao các người kết tội Ta, người đã được Cha biệt riêng ra thánh và sai xuống thế gian rằng, ‘Thầy đã phạm thượng’ vì Ta nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời’? ³⁷Nếu Ta không làm những việc của Cha Ta, đừng tin Ta. ³⁸Nhưng nếu Ta làm, dù các người không tin Ta, hãy tin những việc Ta làm, để các người biết và hiểu rằng Cha ở trong Ta và Ta ở trong Cha.”

³⁹Vậy họ tìm cách bắt Ngài, nhưng Ngài thoát khỏi tay họ.

Chúa Lui Về Bên Kia Sông Giô-đanh

⁴⁰Ngài trở qua bên kia Sông Giô-đanh, nơi Giăng đã làm báp-têm trước kia, và ở lại đó. ⁴¹Nhiều người đến gặp Ngài và nói, “Giăng chẳng làm phép lạ nào, nhưng tất cả những gì Giăng nói về người này đều đúng.” ⁴²Nhiều người tin Ngài tại đó.

La-xa-rô Bị Bệnh và Qua Đời

11 ¹Có một người bị bệnh tên là La-xa-rô ở Bê-tha-ni, làng của Ma-ry và Ma-thê chị nàng. ²Ma-ry này là người đã xức dầu cho Chúa và lấy tóc nàng lau chân Ngài; La-xa-rô anh nàng bị bệnh. ³Hai chị em nhờ người đến với Ngài và thưa, “Lạy Chúa, này, người Ngài mến thương đang bệnh.”

⁴Khi Đức Chúa Jesus nghe vậy, Ngài nói, “Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng vì vinh hiển của Đức Chúa Trời, để qua đó Con Đức Chúa Trời được tôn vinh.”

⁵Đức Chúa Jesus yêu thương Ma-thê và em gái nàng và La-xa-rô. ⁶Tuy nhiên khi nghe tin La-xa-rô bị bệnh, Ngài vẫn ở nơi Ngài đang ở thêm hai ngày. ⁷Sau đó Ngài nói với các môn đồ, “Chúng ta hãy trở lại Giu-đê.”

⁸Các môn đồ nói với Ngài, “Thưa Thầy, người Do-thái mới tìm cách ném đá Thầy ở đó, mà bây giờ Thầy muốn trở lại đó sao?”

⁹Đức Chúa Jesus đáp, “Ban ngày chẳng phải có mười hai giờ sao? Nếu ai đi giữa ban ngày, người ấy sẽ không vấp, vì nhờ ánh sáng mặt trời^(a) người ấy trông thấy sự vật. ¹⁰Nhưng nếu ai đi trong ban đêm, người ấy có thể vấp, vì không có ánh sáng cho

(a) **11:9** nt: vũ trụ (*kósmos*), ctd: thế gian, không gian

mình.” ¹¹Nói như vậy xong, Ngài phán với họ, “La-xa-rô bạn chúng ta đang ngủ. Ta phải đi đánh thức anh ấy dậy.”

¹²Các môn đồ nói với Ngài, “Lạy Chúa, nếu anh ấy ngủ, anh ấy sẽ khỏe lại.” ¹³Nhưng Đức Chúa Jesus nói về cái chết của La-xa-rô, mà họ tưởng Ngài nói về giấc ngủ thường. ¹⁴Vì thế Đức Chúa Jesus nói rõ với họ, “La-xa-rô đã chết rồi. ¹⁵Ta mừng cho các người, vì Ta không có mặt ở đó để các người tin. Bây giờ chúng ta hãy đến thăm anh ấy.”

¹⁶Thô-ma, người được gọi là Con Sinh Đôi, ^(a) nói với các bạn cùng làm môn đồ với ông, “Chúng ta hãy đến đó để chết chung với Thầy.”

Chúa Là Sự Sống Lại và Sự Sống

¹⁷Khi Đức Chúa Jesus đến nơi, Ngài được biết người ta đã chôn La-xa-rô trong mộ bốn ngày rồi. ¹⁸Và Bê-tha-ni ở gần Giê-ru-sa-lem, chỉ cách thành chừng ba cây số. ^(b) ¹⁹Có nhiều người Do-thái đến thăm Ma-thê và Ma-ry để an ủi họ về việc anh của họ qua đời. ²⁰Khi nghe tin Đức Chúa Jesus đến, Ma-thê đi ra gặp Ngài, nhưng Ma-ry còn ngồi trong nhà. ²¹Ma-thê nói với Đức Chúa Jesus, “Lạy Chúa, nếu Ngài có ở đây, anh con đã không chết. ²²Nhưng con biết, ngay bây giờ, nếu Ngài xin Đức Chúa Trời bất cứ điều gì, Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài.”

²³Đức Chúa Jesus nói với nàng, “Anh người sẽ sống lại.”

²⁴Ma-thê thưa với Ngài, “Con biết anh ấy sẽ sống lại trong cuộc phục sinh vào ngày cuối cùng.”

²⁵Đức Chúa Jesus nói với nàng, “Ta là sự sống lại và sự sống. Ai tin Ta thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi. ²⁶Còn ai đang sống mà tin Ta thì sẽ không bao giờ chết. Người tin điều đó chẳng?”

²⁷Nàng trả lời Ngài, “Lạy Chúa, có, con tin rằng Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, Đấng phải đến thế gian.”

Chúa Khóc

²⁸Ma-thê nói xong, nàng đi về, và nói riêng với Ma-ry em nàng, “Thầy đang ở đây và gọi em.”

²⁹Khi nghe vậy, nàng vội vàng đứng dậy và đến gặp Ngài. ³⁰Lúc ấy Đức Chúa Jesus chưa vào trong làng, nhưng Ngài còn đứng tại nơi đã gặp Ma-thê. ³¹Những người Do-thái đang ở trong nhà để an ủi Ma-ry thấy nàng đứng dậy và vội vã ra đi, họ đi theo nàng, vì họ tưởng nàng muốn đến mộ để khóc. ³²Ma-ry đến nơi Đức Chúa Jesus đứng. Vừa khi thấy Ngài, nàng phủ phục nơi chân Ngài và nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài có ở đây, anh con đã không chết.”

³³Khi Đức Chúa Jesus thấy nàng khóc, và những người Do-thái đi với nàng khóc, Ngài bồi hồi xúc động ³⁴và hỏi rằng, “Các người chôn anh ấy ở đâu?”

Họ trả lời Ngài, “Lạy Chúa, xin Ngài đến xem.”

(a) **11:16** nt: *dýdumos* (Đi-đim)

(b) **11:18** nt: 15 *ếch-ta-đơ*, tức khoảng hai dặm

³⁵Đức Chúa Jesus khóc. ³⁶Người Do-thái nói với nhau, “Xem kìa, Ngài yêu mến ông ấy biết bao!” ³⁷Nhưng một vài người trong họ nói, “Ngài đã mở mắt cho người mù thấy được mà không thể làm cho người này khỏi chết sao?”

Chúa Kêu La-xa-rô Sống Lại

³⁸Đức Chúa Jesus lại xúc động trong lòng; Ngài bước đến phần mộ. Và phần mộ là một cái hang, và có một tảng đá nằm chắn ở cửa hang. ³⁹Đức Chúa Jesus phán, “Hãy lăn tảng đá ấy đi.”

Ma-thê em gái người chết thừa với Ngài, “Lạy Chúa, anh ấy đã có mùi, vì anh ấy đã chết bốn ngày rồi.”

⁴⁰Đức Chúa Jesus nói với nàng, “Ta chẳng nói với người rằng nếu người tin, người sẽ thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời sao?”

⁴¹Vậy họ lăn tảng đá ra. Đức Chúa Jesus ngược mắt lên và nói, “Lạy Cha, Con cảm ơn Cha vì Cha nhậm lời Con. ⁴²Dù Con biết Cha luôn nhậm lời Con, nhưng Con nói ra như vậy để đám đông đứng quanh đây tin rằng chính Cha đã sai Con.”

⁴³Sau khi nói như thế, Ngài kêu lớn tiếng, “Hỡi La-xa-rô, hãy ra!”

⁴⁴Người chết bước ra, tay chân còn quấn vải liệm, và mặt vẫn còn phủ khăn. Đức Chúa Jesus phán, “Hãy gỡ ra và để anh ấy đi.”

Âm Mưu Giết Chúa

⁴⁵Nhiều người Do-thái đến thăm Ma-ry thấy việc Đức Chúa Jesus đã làm thì tin Ngài. ⁴⁶Nhưng vài người trong họ đi gặp những người Pha-ri-si và báo cho họ những gì Đức Chúa Jesus đã làm.

⁴⁷Các trưởng tế và những người Pha-ri-si triệu tập một phiên họp của Hội Đồng Lãnh Đạo và nói, “Chúng ta phải làm gì đây? Vì người này đã làm quá nhiều phép lạ. ⁴⁸Nếu chúng ta cứ để như thế, dân sẽ tin người ấy hết, rồi người Rô-ma sẽ đến hủy diệt nơi này và cả nước chúng ta.”

⁴⁹Một người trong Hội Đồng tên là Cai-a-pha, làm thượng tế năm ấy, phát biểu, “Quý vị chẳng biết gì cả. ⁵⁰Sao không nghĩ rằng thà một người chết cho toàn dân có lợi cho chúng ta hơn là cả nước phải bị tiêu diệt?” ⁵¹Ông ta nói điều đó chẳng phải tự ý mình, nhưng vì ông là thượng tế đương nhiệm, nên ông đã nói tiên tri về việc Đức Chúa Jesus sẽ chịu chết cho cả nước, ⁵²và không những cho cả nước, nhưng cũng để quy tụ con cái của Đức Chúa Trời tản lạc khắp nơi về làm một. ⁵³Vậy kể từ hôm đó họ âm mưu với nhau để giết Ngài.

⁵⁴Vì thế Đức Chúa Jesus không còn đi lại công khai giữa người Do-thái nữa, nhưng Ngài đi về miền quê, đến một thành tên là Ép-ra-im, gần đồng hoang, và ở đó với các môn đồ Ngài.

⁵⁵Bấy giờ Lễ Vượt Qua của người Do-thái đến gần. Nhiều người từ các miền quê đi lên Giê-ru-sa-lem trước Lễ Vượt Qua để cử hành nghi thức thanh tẩy cho mình. ⁵⁶Họ tìm kiếm Đức Chúa Jesus, và khi đứng trong đền thờ, họ nói với nhau, “Quý vị nghĩ thế nào? Ông ấy sẽ lên dự lễ không?” ⁵⁷Bấy giờ các trưởng tế và những người

Pha-ri-si đã ra lệnh rằng hễ ai biết Đức Chúa Jesus ở đâu, người ấy phải báo cáo cho họ ngay, để họ đến bắt Ngài.

Chúa Được Xức Dầu

(Mat 26:6-13; Mác 14:3-9)

12 ¹Sáu ngày trước Lễ Vượt Qua Đức Chúa Jesus đến Bê-tha-ni, làng của La-xa-rô, người Ngài đã khiến sống lại từ cõi chết. ²Người ta dọn tiệc đãi Ngài tại đó. Ma-thê hầu bàn, và La-xa-rô là một trong những người ngồi cùng bàn với Ngài. ³Ma-ry lấy một cân dầu cam tùng nguyên chất rất quý giá xức chân Đức Chúa Jesus, và lau chân Ngài bằng tóc nàng. Mùi dầu thơm ngào ngạt tỏa ra khắp nhà.

⁴Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, một trong các môn đồ Ngài, kẻ sắp sửa phản Ngài, nói, ⁵“Tại sao không đem bán chai dầu ấy, lấy ba trăm đơ-na-ri giúp người nghèo?” ⁶Hắn nói vậy không phải vì hắn lo tưởng gì đến người nghèo, nhưng vì hắn là tay trộm cắp. Hắn giữ túi tiền chung và hay biến thủ tiền trong đó.

⁷Đức Chúa Jesus nói, “Hãy để mặc nàng, vì nàng đã để dành dầu này cho ngày chôn xác Ta. ⁸Các người có người nghèo với mình luôn, nhưng các người không có Ta luôn.”

⁹Khi biết Đức Chúa Jesus đang ở tại đó, một đám đông người Do-thái kéo đến, không chỉ vì họ muốn thấy Đức Chúa Jesus, nhưng cũng để xem La-xa-rô, người Ngài đã khiến sống lại từ cõi chết. ¹⁰Vậy các trưởng tế bàn mưu để giết luôn La-xa-rô; ¹¹bởi vì ông đã sống lại mà nhiều người Do-thái đã bỏ họ và tin Đức Chúa Jesus.

Chúa Vào Thành Giê-ru-sa-lem Cách Khải Hoàn

(Mat 21:4-9; Mác 11:7-10; Lu 19:35-38)

¹²Hôm sau đoàn dân đông về dự lễ nghe tin Đức Chúa Jesus đang trên đường vào Thành Giê-ru-sa-lem, ¹³họ lấy nhánh chà là đi ra đón Ngài và tung hô rằng, “Hô-sa-na!^(a) Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa ngự đến! Chúc tụng Vua của I-sơ-ra-ên!”

¹⁴Tìm được một con lừa tơ, Đức Chúa Jesus cỡi lên, y như đã chép,

¹⁵ “Hỡi con gái Si-ôn,

Đừng sợ!

Này, Vua ngươi đến, cỡi trên lừa tơ.”

¹⁶Lúc đầu các môn đồ Ngài không hiểu những điều ấy; nhưng sau khi Đức Chúa Jesus đã được vinh hiển, họ nhớ ra rằng những điều ấy đã được chép về Ngài, và người ta đã làm thành những điều ấy cho Ngài.

¹⁷Đám đông có mặt với Ngài lúc Ngài gọi La-xa-rô ra khỏi phần mộ và khiến ông sống lại từ cõi chết đi làm chứng. ¹⁸Vì lễ ấy dân chúng lũ lượt kéo ra nghênh đón Ngài, bởi họ nghe nói Ngài đã làm phép lạ ấy. ¹⁹Thấy vậy những người Pha-ri-si nói với nhau, “Quý vị có thấy là quý vị chẳng làm được gì chẳng? Kìa, cả thiên hạ đều chạy theo ông ấy!”

(a) **12:13** ctd: Hoan hô!

Chúa Nói Trước về Sự Chết của Ngài

²⁰Trong số những người đến thờ phượng trong kỳ lễ có mấy người Hy-lạp. ²¹Mấy người ấy đến gặp Phi-líp là người quê ở Bết-sai-đa miền Ga-li-lê và xin rằng, “Thưa ông, chúng tôi mong được gặp Đức Chúa Jesus.” ²²Phi-líp nói với Anh-rê, rồi Anh-rê và Phi-líp cùng đến thưa với Đức Chúa Jesus.

²³Đức Chúa Jesus trả lời họ rằng, “Giờ Con Người được vinh hiển đã đến. ²⁴Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, nếu hạt lúa mì kia không gieo xuống đất và chết đi thì nó chỉ là một hạt; nhưng nếu chết đi, nó sẽ kết quả nhiều. ²⁵Ai yêu mạng sống mình sẽ mất nó; và ai ghét mạng sống mình trong thế gian này sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. ²⁶Nếu ai phục vụ Ta, người ấy phải theo Ta; Ta ở đâu, tôi tớ Ta cũng ở đó. Nếu ai phục vụ Ta thì Cha Ta sẽ tôn quý người ấy. ²⁷Bây giờ tâm hồn Ta xúc động. Ta sẽ nói gì? ‘Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này. Nhưng chính vì lẽ ấy, tức cho giờ này, mà Con đã đến. ²⁸Cha ôi, xin làm vinh hiển danh Cha.’”

Bấy giờ có tiếng từ trời vọng xuống rằng, “Ta đã làm vinh hiển rồi và sẽ làm vinh hiển nữa.”

²⁹Đám đông đứng đó nghe vậy bèn nói, “Ấy là tiếng sấm.” Những người khác lại bảo, “Một thiên sứ đã nói chuyện với Ngài.”

³⁰Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “Chẳng phải vì Ta mà tiếng này vọng xuống, nhưng vì các ngươi. ³¹Bây giờ là lúc thế gian này bị phán xét; bây giờ kẻ cai trị thế gian này sẽ bị tống ra ngoài. ³²Còn Ta, khi Ta được nhắc lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến với Ta.” ³³Ngài nói điều ấy để chỉ về Ngài sẽ chết cách nào.

³⁴Đám đông nói với Ngài, “Chúng tôi nghe trong Luật Pháp dạy rằng Đấng Christ sẽ còn lại đời đời. Nhưng sao Thầy bảo ‘Con Người phải được nhắc lên’? Con Người này là ai?”

³⁵Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ánh sáng ở với các ngươi ít lâu nữa. Hãy bước đi trong khi còn ánh sáng, kéo bóng tối bắt kịp các ngươi. Ai đi trong bóng tối thì không biết mình đi đâu. ³⁶Trong khi các ngươi còn ánh sáng, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng.”

Sau khi nói những lời ấy, Đức Chúa Jesus rời nơi đó và ẩn mình khỏi họ.

Người Do-thái Vẫn Cứng Lòng

³⁷Mặc dù Ngài đã làm nhiều phép lạ trước mắt họ, họ vẫn không tin Ngài. ³⁸Điều ấy đã ứng nghiệm lời Tiên Tri Ê-sai nói trước rằng,

“Lạy Chúa, ai tin những lời chúng con rao báo?
Và cánh tay của Chúa đã được bày tỏ cho ai?” ^(a)

³⁹Sở dĩ họ không thể tin, vì Ê-sai cũng đã nói,

⁴⁰ “Ngài đã làm cho mắt họ mù
Và lòng họ cứng cỏi,

^(a) 12:38 Ê-sai 53:1 LXX (“quyền năng” nt: “cánh tay”)

Kéo mắt họ thấy được
Và lòng họ hiểu được, rồi họ trở lại,
Khiến Ta phải chữa lành cho họ chẳng.”

⁴¹Ê-sai nói những điều ấy khi ông thấy vinh quang của Ngài và nói về Ngài. ⁴²Dẫu vậy vẫn có nhiều người trong giới lãnh đạo tin Ngài, nhưng họ không dám công khai xưng nhận, vì họ sợ người Pha-ri-si loại họ ra khỏi hội đường, ⁴³bởi họ chuộng sự khen ngợi của loài người hơn sự khen ngợi của Đức Chúa Trời.

⁴⁴Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói lớn tiếng, “Ai tin Ta chẳng phải chỉ tin Ta nhưng tin Đấng đã sai Ta. ⁴⁵Ai thấy Ta là thấy Đấng đã sai Ta. ⁴⁶Ta là ánh sáng đã đến thế gian, để ai tin Ta sẽ không còn ở trong tối tăm. ⁴⁷Nếu ai nghe lời Ta và không vâng giữ, Ta sẽ không đoán xét người ấy; vì Ta đến không để đoán xét thế gian nhưng để cứu thế gian. ⁴⁸Ai khước từ Ta và không nhận lời Ta, đã có một thẩm phán đoán xét rồi. Trong ngày cuối cùng, những lời Ta đã phán sẽ là thẩm phán đoán xét người ấy. ⁴⁹Vì Ta không nói theo ý riêng mình, nhưng Cha, Đấng đã sai Ta, truyền cho Ta phải nói điều gì và giảng điều gì. ⁵⁰Ta biết mệnh lệnh của Ngài là sự sống đời đời; vì thế những gì Ta nói là nói như Cha đã bảo Ta.”

Chúa Rửa Chân Các Môn Đồ

13 ¹Trước Lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jesus biết giờ Ngài phải rời thế gian này để về với Đức Chúa Cha đã đến. Ngài yêu thương những người thuộc về Ngài trong thế gian, Ngài yêu thương họ đến cuối cùng. ²Trong bữa ăn tối, Ác Quỷ đã đặt mưu phản vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn. ³Đức Chúa Jesus biết Đức Chúa Cha đã trao mọi sự trong tay Ngài, và biết rằng Ngài từ Đức Chúa Trời đến và sẽ trở về cùng Đức Chúa Trời, ⁴Ngài đứng dậy khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài ra, và lấy khăn quấn ngang lưng Ngài. ⁵Kế đó Ngài đổ nước vào chậu và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ, rồi dùng chiếc khăn đã quấn ngang lưng mà lau chân họ.

⁶Khi Ngài đến với Si-môn Phi-rơ, ông nói với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài sẽ rửa chân cho con sao?”

⁷Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Bây giờ ngươi không hiểu những điều Ta làm, nhưng sau này ngươi sẽ hiểu.”

⁸Phi-rơ nói với Ngài, “Không bao giờ con để Ngài rửa chân cho con.”

Đức Chúa Jesus trả lời ông, “Nếu Ta không rửa chân cho ngươi, ngươi không có phần gì với Ta.”

⁹Si-môn Phi-rơ nói với Ngài, “Lạy Chúa, xin Ngài không chỉ rửa chân cho con, nhưng xin rửa cả tay và đầu con nữa.”

¹⁰Đức Chúa Jesus nói với ông, “Người nào đã tắm thì chỉ cần rửa chân, vì toàn thân đã sạch. Các ngươi đã được sạch, nhưng không phải tất cả các ngươi đều sạch.” ¹¹Vì Ngài biết ai sắp phản Ngài, nên Ngài nói, “Không phải tất cả các ngươi đều sạch.”

¹²Sau khi rửa chân cho các môn đồ, Ngài mặc áo choàng lại, ngồi vào chỗ cũ, rồi nói, “Các ngươi hiểu điều Ta vừa mới làm cho các ngươi chẳng? ¹³Các ngươi gọi ta là ‘Thầy’ và ‘Chúa.’ Các ngươi gọi thế là đúng lắm, vì Ta thật như vậy. ¹⁴Thế thì nếu Ta là Chúa

và Thầy mà đã rửa chân các người, các người cũng hãy rửa chân cho nhau. ¹⁵Vì Ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như Ta đã làm cho các người. ¹⁶Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, tôi tớ không lớn hơn chủ, sứ giả không lớn hơn người sai phái mình. ¹⁷Nếu các người biết những điều này, các người sẽ được phước miễn là các người làm theo. ¹⁸Ta không nói về tất cả các người. Ta biết Ta đã chọn ai, nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm, ‘Kẻ ăn bánh của Ta đã giở gót nghịch lại Ta.’

¹⁹Bây giờ Ta nói với các người điều này, trước khi việc đó xảy ra, để khi việc đó xảy ra, các người có thể tin Ta là Đấng ấy. ^(a) ²⁰Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai tiếp người Ta sai đi là tiếp Ta, và ai tiếp Ta là tiếp Đấng đã sai Ta.”

Chúa Báo Trước về Kẻ Phản Ngài

²¹Sau khi Đức Chúa Jesus nói những lời đó, Ngài xúc động trong lòng ^(b) và nói rõ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, một người trong các người sẽ phản Ta.”

²²Các môn đồ nhìn nhau và phân vân không biết Ngài nói ai. ²³Một trong các môn đồ, người được Đức Chúa Jesus thương yêu, đang ngồi bên cạnh Ngài, ²⁴Si-môn Phi-rô ra dấu cho người ấy, bảo hỏi Ngài, ai là người Ngài đã nói. ²⁵Người ấy nghiêng đầu qua trước ngực Đức Chúa Jesus và hỏi, “Lạy Chúa, người ấy là ai vậy?”

²⁶Đức Chúa Jesus đáp, “Ấy là người Ta chấm miếng bánh này và đưa cho.” Rồi Ngài chấm một miếng bánh và đưa cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn. ²⁷Sau khi hắn nhận miếng bánh, Sa-tan nhập vào hắn. Đức Chúa Jesus nói với hắn, “Việc người tính làm, hãy làm mau đi.”

²⁸Không ai ngồi quanh bàn biết tại sao Ngài nói với hắn như vậy. ²⁹Số là Giu-đa giữ túi tiền chung, nên vài người nghĩ rằng có lẽ Đức Chúa Jesus muốn hắn đi mua những đồ cần dùng cho ngày lễ hoặc đi giúp đỡ người nghèo nào đó. ³⁰Giu-đa nhận miếng bánh xong, hắn lập tức ra đi. Lúc ấy trời đã tối.

Điều Răn Mới

³¹Khi hắn đã đi rồi Đức Chúa Jesus nói, “Bây giờ Con Người được vinh hiển, và Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Người. ³²Nếu Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Người, Đức Chúa Trời cũng sẽ làm vinh hiển Người trong chính Ngài, và sẽ làm vinh hiển Người tức thì.

³³Hỡi các con thơ của Ta, Ta sẽ ở với các con ít lâu nữa thôi. Các con sẽ tìm Ta, và như Ta đã nói với người Do-thái, bây giờ Ta cũng nói với các con: nơi Ta đi, các con không thể đến. ³⁴Ta ban cho các con một điều răn mới, đó là các con phải yêu thương nhau; như Ta đã yêu thương các con thế nào, các con cũng phải yêu thương nhau thế ấy. ³⁵Nếu các con yêu thương nhau thì qua đó mọi người sẽ biết các con là môn đồ Ta.”

^(a) **13:19** nt: Ta Là; ctd: Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu (Xuất 3:14)

^(b) **13:21** nt: tâm linh

Chúa Báo Trước Phi-rơ Sẽ Chối Ngài*(Mat 26:33-35; Mác 14:29-31; Lu 22:33-34)*³⁶Si-môn Phi-rơ thưa với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài sẽ đi đâu?”

Đức Chúa Jesus đáp, “Nơi Ta đi, bây giờ người không thể đi theo, nhưng sau này người sẽ đi theo.”

³⁷Phi-rơ hỏi Ngài, “Lạy Chúa, tại sao con không thể đi theo Ngài bây giờ? Con sẵn sàng hy sinh tính mạng con cho Ngài.”

³⁸Đức Chúa Jesus phán, “Người sẵn sàng hy sinh tính mạng người cho Ta sao? Quả thật, quả thật, Ta nói với người, trước khi gà gáy, người sẽ chối Ta ba lần.”

Chúa An Ủi Các Môn Đồ

14 ¹“Lòng các người đừng bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, và hãy tin Ta nữa. ²Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; nếu không như thế, Ta đã bảo cho các người rồi. Ta đi chuẩn bị cho các người một chỗ. ³Nếu Ta đi và chuẩn bị cho các người một chỗ thì Ta sẽ trở lại để đem các người đi với Ta, hầu Ta ở đâu, các người cũng ở đó. ⁴Các người biết Ta đi đâu và biết đường đến đó.”

Đức Chúa Jesus Là Con Đường Dẫn Đến Đức Chúa Cha

⁵Thô-ma thưa với Ngài, “Lạy Chúa, chúng con không biết Ngài đi đâu, làm sao biết đường đến đó được?”

⁶Đức Chúa Jesus nói với ông, “Ta là con đường, chân lý, và sự sống. Không ai đến với Cha mà không qua Ta. ⁷Nếu các người biết Ta, các người cũng biết Cha Ta. Từ nay trở đi, các người biết Ngài và đã thấy Ngài.”

⁸Phi-líp thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con thì chúng con mãn nguyện rồi.”

⁹Đức Chúa Jesus nói với ông, “Hỡi Phi-líp, Ta đã ở với các người khá lâu mà các người vẫn chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là thấy Cha. Sao người còn hỏi, ‘Xin chỉ Cha cho chúng con’? ¹⁰Người không tin rằng Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các người chẳng phải tự Ta nói, nhưng là Cha, Đấng ở trong Ta, đang làm việc của Ngài. ¹¹Khi Ta nói Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hãy tin Ta; bằng không, hãy dựa vào những việc Ta làm mà tin Ta. ¹²Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai tin Ta cũng sẽ làm việc Ta làm, và sẽ làm những việc lớn hơn, vì Ta trở về với Cha.

¹³Các người nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều chi, Ta sẽ làm cho, để Cha được vinh hiển nơi Con. ¹⁴Nếu các người nhân danh Ta cầu xin điều chi, Ta sẽ làm cho.”

Chúa Hứa Ban Đức Thánh Linh

¹⁵“Nếu các người yêu kính Ta, hãy vâng giữ các điều răn Ta. ¹⁶Ta sẽ cầu xin Cha, và Cha sẽ ban cho các người một Đấng An Ủi^(a) khác để ở với các người mãi mãi. ¹⁷Ngài là Thần Chân Lý mà thế gian không thể nhận lấy, vì thế gian không thấy Ngài và không biết Ngài, nhưng các người biết Ngài, vì Ngài ở với các người và sẽ ở trong các người.

¹⁸Ta sẽ không bỏ các người mồ côi đâu; Ta sẽ đến với các người. ¹⁹Không bao lâu nữa thế gian sẽ không thấy Ta, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống, thì các người cũng sẽ sống. ²⁰Trong ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. ²¹Ai có những điều răn của Ta và vâng giữ, ấy là người yêu kính Ta; người nào yêu kính Ta sẽ được Cha Ta yêu thương, và Ta sẽ yêu thương người ấy và bày tỏ chính Ta cho người ấy.”

²²Giu-đa, không phải là Ích-ca-ri-ốt, thưa với Ngài, “Lạy Chúa, tại sao Ngài chỉ tỏ Ngài cho chúng con mà không tỏ cho cả thế gian?”

²³Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Ai yêu kính Ta sẽ vâng giữ lời Ta; Cha Ta sẽ yêu thương người ấy; Chúng Ta sẽ đến với người ấy, và Chúng Ta sẽ ở với người ấy. ²⁴Kẻ nào không yêu kính Ta sẽ không vâng giữ lời Ta. Những lời các người nghe không phải lời Ta, nhưng là của Cha, Đấng đã sai Ta.

²⁵Ta nói những điều này với các người khi Ta còn ở với các người. ²⁶Nhưng Đấng An Ủi, tức Đức Thánh Linh, Đấng Cha nhân danh Ta phái đến, sẽ dạy các người mọi sự và sẽ làm cho các người nhớ lại mọi điều Ta đã nói với các người.

²⁷Ta để sự bình an lại với các người; Ta ban sự bình an Ta cho các người; Sự bình an Ta cho các người không như thế gian cho. Lòng các người đừng bối rối và đừng sợ hãi.

²⁸Các người đã nghe Ta nói, ‘Ta đi, rồi Ta sẽ trở lại với các người.’ Nếu các người yêu kính Ta, các người nên vui mừng, vì Ta đi về với Cha, bởi Cha vĩ đại hơn Ta.

²⁹Ta nói điều này với các người bây giờ, trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra, các người tin. ³⁰Ta sẽ không nói với các người lâu hơn nữa, vì kẻ cai trị thế gian này sắp đến, và nó chẳng có quyền gì trên Ta; ³¹nhưng để thế gian biết rằng Ta yêu kính Cha, Ta sẽ làm những gì Cha truyền cho Ta. Hãy đứng dậy, chúng ta hãy rời khỏi đây.”

Cây Nho Thật

15 ¹“Ta là cây nho thật, Cha Ta là người trồng nho. ²Hễ nhánh nào trong Ta không kết quả, Ngài chặt bỏ; còn nhánh nào kết quả, Ngài tỉa sửa để nó kết quả hơn. ³Các người đã được trong sạch nhờ lời Ta đã phán với các người. ⁴Hãy cứ ở trong Ta thì Ta ở trong các người. Như nhánh nho không thể tự nó kết quả nếu không dính vào cây nho, thì cũng vậy các người không thể tự mình kết quả nếu không ở trong Ta.

⁵Ta là cây nho, các người là nhánh; ai ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy, người ấy sẽ kết nhiều quả; vì ngoài Ta các người chẳng làm chi được. ⁶Nếu ai không ở trong Ta, người ấy tựa như nhánh nho bị ném ra ngoài và bị khô đi; người ta lượm những nhánh ấy, quăng chúng vào lửa, và chúng bị thiêu rụi. ⁷Nếu các người ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì mình muốn, các người sẽ được

(a) 14:16 ctd: Đấng Giúp Đỡ, Đấng Khuyên Bảo, Đấng Khích Lệ, Đấng Biện Hộ.

điều đó. ⁸Bởi điều này Cha Ta được tôn vinh, đó là các người kết nhiều quả, và trở thành những môn đồ của Ta.

⁹Như Cha đã yêu thương Ta, Ta cũng đã yêu thương các người; hãy cứ ở trong tình yêu của Ta. ¹⁰Nếu các người vâng giữ các mệnh lệnh Ta, các người sẽ ở trong tình yêu của Ta, như Ta đã vâng giữ các mệnh lệnh của Cha Ta và ở trong tình yêu của Ngài.

¹¹Ta nói với các người những điều này để niềm vui của Ta ở trong các người, hầu niềm vui của các người được trọn vẹn.

¹²Đây là mệnh lệnh của Ta: các người hãy yêu thương nhau như Ta đã yêu thương các người. ¹³Không có tình yêu nào lớn hơn điều này: hy sinh tính mạng mình vì các bạn mình. ¹⁴Các người là bạn Ta nếu các người làm những điều Ta truyền cho các người. ¹⁵Ta không gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ không biết các việc chủ mình làm; nhưng Ta gọi các người là bạn, vì Ta đã tỏ cho các người biết mọi điều Ta đã nghe nơi Cha Ta. ¹⁶Không phải các người đã chọn Ta, nhưng Ta đã chọn các người và sai phái các người để các người ra đi và kết quả, và thành quả của các người sẽ còn lại, và để khi các người nhân danh Ta cầu xin Cha điều chi, Ngài sẽ ban điều ấy cho các người. ¹⁷Ta truyền cho các người những điều này để các người yêu thương nhau.”

Thế Gian Ghét Người Theo Chúa

¹⁸“Nếu thế gian ghét các người, hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước khi ghét các người. ¹⁹Nếu các người thuộc về thế gian, thế gian sẽ yêu mến những kẻ thuộc về nó; nhưng vì các người không thuộc về thế gian, và Ta đã chọn các người ra khỏi thế gian, nên thế gian ghét các người. ²⁰Hãy nhớ lời Ta đã nói với các người, ‘Đầy tớ không lớn hơn chủ mình.’ Nếu họ đã bắt bớ Ta, họ cũng sẽ bắt bớ các người; nếu họ vâng giữ lời Ta, họ cũng sẽ vâng giữ lời các người. ²¹Nhưng vì danh Ta họ sẽ làm những điều ấy cho các người, vì họ không biết Đấng đã sai Ta. ²²Nếu Ta không đến và không nói cho họ biết, họ chẳng có tội gì, nhưng bây giờ họ không thể bào chữa cho tội của họ. ²³Ai ghét Ta cũng ghét Cha Ta. ²⁴Nếu Ta không làm giữa họ những việc chưa ai làm, họ chẳng có tội gì, nhưng bây giờ họ đã thấy rõ những việc ấy rồi mà vẫn còn ghét Ta và ghét cả Cha Ta. ²⁵Như vậy là ứng nghiệm lời đã viết trong Luật Pháp của họ, ‘Họ đã ghét Ta vô cớ.’

²⁶Khi Đấng An Ủi đến, Ngài sẽ làm chứng về Ta; Ngài là Đấng Ta sẽ từ Cha phái đến các người; Ngài là Thần Chân Lý ra từ Cha. ²⁷Các người cũng sẽ làm chứng, vì các người đã ở với Ta từ ban đầu.”

Công Việc của Đức Thánh Linh

16 ¹“Ta nói với các người những điều ấy để các người không vấp ngã. ²Họ sẽ trục xuất các người ra khỏi hội đường. Thật vậy, sẽ có lúc những kẻ giết các người tưởng họ đang phục vụ Đức Chúa Trời! ³Họ sẽ làm những điều ấy vì họ không biết Cha hoặc Ta. ⁴Nhưng Ta báo trước các người những điều ấy, để khi chúng xảy đến, các người có thể nhớ lại rằng Ta đã báo trước cho các người về chúng rồi. Ta không nói những điều ấy với các người lúc bắt đầu, vì Ta luôn ở với các người. ⁵Nhưng bây giờ Ta đi về cùng Đấng đã sai Ta, thế mà không ai trong các người hỏi Ta, ‘Thầy đi đâu?’

⁶Vì Ta đã nói những điều này với các người, lòng các người chứa chan sâu nảo. ⁷Tuy nhiên Ta nói thật với các người: Ta đi là ích lợi cho các người, vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các người; nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ phái Ngài đến với các người. ⁸Khi Ngài đến, Ngài sẽ cáo trách thế gian về tội lỗi, về sự công chính, và về sự phán xét. ⁹Về tội lỗi vì họ không tin Ta, ¹⁰về sự công chính vì Ta đi về cùng Cha và các người sẽ không thấy Ta nữa, ¹¹và về sự phán xét, vì kẻ cai trị thế gian này đã bị xét xử rồi.

¹²Ta còn nhiều điều nữa muốn nói với các người, nhưng bây giờ các người chưa lãnh hội nổi. ¹³Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dẫn các người vào mọi chân lý, vì Ngài sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng sẽ nói những gì Ngài đã nghe, và Ngài sẽ báo cho các người biết những việc sẽ xảy đến. ¹⁴Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các người. ¹⁵Tất cả những gì Cha có là của Ta. Vì thế Ta nói: Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các người.”

Sầu Thảm Biến Thành Niềm Vui

¹⁶“Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta.”

¹⁷Bấy giờ một vài môn đồ nói với nhau, “ý Thầy là gì khi Thầy nói, ‘Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta’, và ‘Vì Ta đi về cùng Cha?’” ¹⁸Rồi họ nói, “ý Thầy là gì khi nói, ‘Còn ít lâu nữa’? Chúng ta không hiểu ý Thầy nói gì.”

¹⁹Đức Chúa Jesus biết ý họ muốn hỏi Ngài, nên Ngài nói với họ, “Có phải các người đang hỏi nhau về điều Ta vừa nói, ‘Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta’ chẳng? ²⁰Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, các người sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Các người sẽ sầu thảm, nhưng nỗi sầu thảm của các người sẽ biến thành niềm vui. ²¹Người đàn bà đau đớn lúc lâm bồn vì giờ sinh con đã đến, nhưng khi đứa con chào đời, người ấy không còn nhớ đến nỗi đau đớn nữa, nhưng vui mừng vì đã sinh ra được một người trong thế gian. ²²Các người cũng vậy, bây giờ các người buồn rầu, nhưng khi thấy lại Ta, các người sẽ vui mừng, và không ai có thể lấy đi niềm vui ấy của các người. ²³Ngày ấy các người sẽ không hỏi Ta điều gì nữa. Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, bất cứ điều chi các người nhân danh Ta cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người. ²⁴Cho đến bây giờ các người vẫn chưa nhân danh Ta cầu xin điều chi; hãy cầu xin đi, các người sẽ nhận được, để niềm vui của các người được trọn vẹn.”

Chúa Đã Thắng Thế Gian

²⁵“Ta thường dùng ngụ ngôn để nói với các người những điều này, nhưng sẽ đến lúc Ta không cần dùng ngụ ngôn để nói với các người nữa, nhưng Ta sẽ nói rõ ràng về Cha cho các người. ²⁶Ngày ấy các người sẽ nhân danh Ta cầu xin, và Ta sẽ không nói với các người rằng Ta sẽ cầu xin Cha cho các người nữa, ²⁷vì chính Cha yêu thương các người, bởi các người đã yêu thương Ta và tin rằng Ta từ Đức Chúa Trời đến. ²⁸Ta từ Cha đến và đã đến thế gian; rồi đây Ta sẽ lìa thế gian để trở về cùng Cha.”

²⁹Các môn đồ Ngài nói, “Ồ, bây giờ Thầy nói thẳng ra và không dùng ngụ ngôn nữa.
³⁰Bây giờ chúng con biết rằng Thầy biết rõ mọi sự và không cần hỏi ai điều gì. Vì vậy chúng con tin rằng Thầy từ Đức Chúa Trời đến.”

³¹Đức Chúa Jesus đáp lời họ, “Bây giờ các người tin rồi sao? ³²Này, giờ đến và đã đến rồi, khi các người bị tan lạc, mỗi người một ngã, và bỏ Ta lại một mình; nhưng Ta không cô đơn, vì Cha ở với Ta. ³³Ta nói những điều này với các người, để các người được bình an trong Ta. Các người sẽ bị hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy vững lòng, Ta đã thắng thế gian rồi.”

Chúa Cầu Nguyện

17 ¹Nói như vậy xong, Đức Chúa Jesus ngược mắt lên trời và cầu nguyện rằng, “Lạy Cha, giờ đã đến. Xin Cha làm vinh hiển Con của Cha, để Con của Cha làm vinh hiển Cha. ²Vì Cha đã ban cho Con ^(a) uy quyền trên mọi loài xác thịt, nên Con sẽ ban sự sống đời đời cho những ai Cha ban cho Con. ³Đây là sự sống đời đời: đó là họ nhận biết Cha, Đức Chúa Trời thực hữu duy nhất, và Đức Chúa Jesus Christ, Đấng Cha đã sai đến.

⁴Con đã làm vinh hiển Cha trên đất, hoàn tất công việc Cha giao cho Con làm.
⁵Cha ôi, xin Cha làm vinh hiển Con trước mặt Cha bằng vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi có thế gian.

⁶Con đã bày tỏ danh Cha cho những người Cha ban cho Con trong thế gian. Họ vốn thuộc về Cha. Cha đã ban họ cho Con, và họ đã vâng giữ lời Cha. ⁷Bây giờ họ biết rằng những gì Cha ban cho Con đều đến từ Cha. ⁸Những lời Cha ban cho Con, Con ban cho họ, và họ đã nhận lấy. Họ biết quả quyết rằng Con từ Cha đến, và họ đã tin rằng Cha đã sai Con. ⁹Con cầu xin cho họ. Con không cầu xin cho thế gian nhưng cho những người Cha ban cho Con, vì họ là của Cha. ¹⁰Tất cả những gì của Con là của Cha, những gì của Cha là của Con, và Con được tôn vinh qua họ.

¹¹Con không ở thế gian nữa. Con sẽ đi về cùng Cha, nhưng họ còn ở thế gian. Lạy Cha thánh, xin Cha bảo vệ họ, những người Cha ban cho Con trong danh Cha, để họ hiệp một như Chúng Ta là một. ¹²Khi Con còn ở với họ, Con bảo vệ họ trong danh Cha, tức danh Cha ban cho Con; không ai trong họ bị mất ngoại trừ đứa con của sự hư mất, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm.

¹³Bây giờ Con đi về cùng Cha, và Con nói những điều này trong khi còn ở thế gian để họ được hưởng trọn vẹn niềm vui của Con. ¹⁴Con đã ban cho họ lời Cha. Thế gian ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. ¹⁵Con không cầu xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha bảo vệ họ khỏi kẻ ác. ¹⁶Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. ¹⁷Xin Cha thánh hóa họ bằng chân lý. Lời Cha chính là chân lý. ¹⁸Như Cha đã sai Con vào thế gian, Con cũng sai họ vào thế gian. ¹⁹Con vì họ mà thánh hóa chính mình, để họ cũng có thể được thánh hóa bằng chân lý.

(a) **17:2** chữ “Con” trong câu 2 trong nguyên tác là “Người” (ngôi thứ ba số ít)

²⁰Con không chỉ cầu xin cho họ, nhưng cũng cho những ai nghe lời họ mà tin Con, ²¹để tất cả họ có thể hiệp một, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, thừa Cha, và để họ có thể ở trong Chúng Ta, hầu thế gian tin rằng Cha đã sai Con.

²²Con đã ban cho họ vinh hiển Cha ban cho Con, để họ có thể hiệp làm một như Chúng Ta là một. ²³Con ở trong họ và Cha ở trong Con để họ có thể hoàn toàn hiệp làm một, hầu thế gian biết rằng Cha đã sai Con, và Cha đã yêu thương họ như Cha đã yêu thương Con. ²⁴Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những người Cha ban cho Con cũng ở đó với Con, để họ có thể chiêm ngưỡng vinh hiển Cha ban cho Con, vì Cha đã yêu thương Con trước khi sáng thế.

²⁵Lạy Cha công chính, dù thế gian không biết Cha nhưng Con biết Cha, và những người này biết Cha đã sai Con. ²⁶Con đã tỏ cho họ biết danh Cha, và Con sẽ cho họ biết nữa, hầu tình yêu Cha dành để yêu thương Con có thể ở trong họ, và Con ở trong họ.”

Chúa Phó Mình cho Kẻ Ác

(Mat 26:47-56; Mác 14:43-50; Lu 22:47-53)

18 ¹Sau khi Đức Chúa Jesus đã nói những lời ấy, Ngài và các môn đồ Ngài đi qua bên kia Khe Kết-rôn, ở đó có một cái vườn; Ngài và các môn đồ Ngài vào vườn đó. ²Giu-đa kẻ phản Ngài cũng biết chỗ ấy, vì Đức Chúa Jesus thường họp với các môn đồ Ngài tại đó. ³Bấy giờ Giu-đa dẫn một đội lính, cùng thuộc hạ của các trưởng tế và những người Pha-ri-si, mang đèn, đuốc, và vũ khí đến đó.

⁴Đức Chúa Jesus biết mọi việc sắp xảy đến với Ngài, Ngài bước tới và hỏi, “Các người tìm ai?”

⁵Họ trả lời Ngài, “Jesus người Na-xa-rét.”

Đức Chúa Jesus nói với họ, “Chính Ta đây.” Giu-đa, kẻ phản Ngài, cũng đứng chung với họ. ⁶Khi Ngài phán với họ, “Chính Ta đây,” họ lùi lại và té xuống đất.

⁷Ngài lại hỏi họ, “Các người tìm ai?”

Họ đáp, “Jesus người Na-xa-rét.”

⁸Đức Chúa Jesus nói, “Ta đã nói với các người rằng chính Ta đây. Nếu các người tìm Ta, hãy để những người này đi.”

⁹Như thế là ứng nghiệm lời Ngài đã nói, “Con không làm mất một người nào Cha đã ban cho Con.”

¹⁰Lúc ấy Si-môn Phi-rô có một thanh gươm; ông rút ra, tấn công một đầy tớ của vị thượng tế, và chém đứt tai phải người ấy; người đầy tớ ấy tên là Man-chu. ¹¹Đức Chúa Jesus bảo Phi-rô, “Hãy tra gươm người vào vỏ. Chén Cha đã trao cho Ta, Ta không uống sao?”

Chúa Bị Áp Giải đến An-nát

(Mat 26:57)

¹²Vậy quân lính, viên sĩ quan chỉ huy, và các thuộc hạ của người Do-thái bắt Đức Chúa Jesus và trói lại. ¹³Trước hết, họ giải Ngài đến An-nát,^(a) vì ông ấy là nhạc phụ của Cai-a-pha, vị thượng tế năm đó. ¹⁴Cai-a-pha là người đã khuyên dân Do-thái rằng thà một người chịu chết cho toàn dân thì hơn.

Phi-rơ Chối Chúa Lần Thứ Nhất

(Mat 26:69-70; Mác 14:66-68; Lu 22:55-57)

¹⁵Si-môn Phi-rơ với một môn đồ khác đi theo Đức Chúa Jesus. Nhờ quen biết với vị thượng tế môn đồ đó có thể theo Đức Chúa Jesus vào sân của dinh thượng tế, ¹⁶nhưng Phi-rơ phải đứng bên ngoài cổng. Người môn đồ quen biết với vị thượng tế đi ra nói với chị gác cổng và đem Phi-rơ vào. ¹⁷Bấy giờ người nữ nô lệ gác cổng nói với Phi-rơ, “Bộ ông không phải là một môn đồ của ông ấy sao?”

Phi-rơ trả lời, “Không phải tôi.”

¹⁸Vì trời lạnh nên các đầy tớ và các thuộc hạ nhóm một đồng lửa, rồi đứng sưởi ấm; Phi-rơ cũng đứng sưởi ấm với họ.

Thượng Tế An-nát Chất Vấn Chúa

(Mat 26:59-68; Mác 14:56-65; Lu 22:63-71)

¹⁹Bấy giờ vị thượng tế hạch hỏi Đức Chúa Jesus về các môn đồ Ngài và về những lời dạy của Ngài. ²⁰Đức Chúa Jesus trả lời ông, “Ta từng nói công khai giữa thiên hạ; Ta thường giảng dạy trong các hội đường và đền thờ, là những nơi người Do-thái tụ họp; Ta chẳng nói lén lút điều gì. ²¹Tại sao người hỏi Ta? Hãy hỏi những người đã nghe Ta nói với họ. Này, họ biết Ta đã nói những gì.”

²²Khi Ngài đã nói như vậy một tên sĩ quan đứng gần đó tát Đức Chúa Jesus một cái và nói, “Anh trả lời thượng tế như thế sao?”

²³Đức Chúa Jesus nói với hắn, “Nếu Ta nói sai, hãy chỉ ra chỗ sai của Ta; còn nếu Ta nói đúng, tại sao người đánh Ta?”

²⁴An-nát sai giải Đức Chúa Jesus, vẫn bị trói, đến Cai-a-pha, vị thượng tế đương nhiệm.

Phi-rơ Chối Chúa Hai Lần Nữa

(Mat 26:71-75; Mác 14:69-72; Lu 22:58-62)

²⁵Khi ấy Si-môn Phi-rơ đang đứng sưởi ấm, chợt có người hỏi ông, “Ông cũng là một môn đồ của ông ấy phải không?”

Phi-rơ chối và nói, “Không phải tôi.”

(a) **18:13** An-nát vốn là thượng tế, nhưng ông đã bị người La-mã truất quyền và không cho thi hành chức vụ từ năm 15 S.C. Dù ông không được thi hành chức vụ, nhưng danh vị thượng tế của ông vẫn còn. Ngoài ra, An-nát còn được nhiều người căm nể vì ông là nhạc phụ của Cai-a-pha, vị thượng tế đương nhiệm.

²⁶Một trong các đầy tớ của vị thượng tế có bà con với người bị Phi-rơ chém đứt tai nói, “Không phải tôi đã thấy ông trong vườn với ông ấy sao?” ²⁷Phi-rơ lại chối nữa; ngay lúc đó một con gà cất tiếng gáy.

Chúa Trước Tòa Phi-lát

(Mat 27:11-18, 20-23; Mác 15:2-15; Lu 23:2-3, 18-25)

²⁸Sáng sớm hôm đó họ giải Đức Chúa Jesus từ nhà Cai-a-pha đến dinh Tổng Trấn, nhưng chính họ không vào dinh để khỏi bị ô uế hầu có thể ăn Lễ Vượt Qua. ²⁹Vì thế Phi-lát đi ra gặp họ và hỏi, “Các người cáo buộc người này về tội gì?”

³⁰Họ trả lời và nói với ông, “Nếu người này không phải là kẻ làm ác, chúng tôi đã không nộp hắn cho quan.”

³¹Phi-lát nói với họ, “Các người hãy dẫn người ấy đi và xử theo luật các người.”

Người Do-thái trả lời ông, “Chúng tôi không được phép xử tử ai.” ³²Thế là lời Đức Chúa Jesus đã nói trước về Ngài sẽ chết cách nào được ứng nghiệm.

³³Phi-lát trở vào dinh, sai điệu Đức Chúa Jesus đến, và hỏi Ngài, “Người có phải là Vua dân Do-thái không?”

³⁴Đức Chúa Jesus trả lời, “Người nói điều này là tự ý người hay đã có ai nói với người về Ta?”

³⁵Phi-lát trả lời, “Ta không phải là người Do-thái phải không? Chính đồng bào người và các trưởng tế đã nộp người cho ta. Người đã làm gì?”

³⁶Đức Chúa Jesus đáp, “Vương quốc Ta không thuộc về thế gian này. Nếu vương quốc Ta thuộc về thế gian này thì các tôi tớ Ta đã chiến đấu, để Ta không bị nộp vào tay người Do-thái, nhưng vương quốc Ta không từ thế gian này.”

³⁷Phi-lát hỏi Ngài, “Vậy người là Vua sao?”

Đức Chúa Jesus trả lời, “Chính người nói rằng Ta là Vua. Vì lý do đó Ta đã được sinh ra, và vì lý do đó Ta đã đến trong thế gian để làm chứng cho chân lý. Ai thuộc về chân lý thì nghe tiếng Ta.”

³⁸Phi-lát nói với Ngài, “Chân lý là gì?”

Sau khi nói như vậy, ông trở ra gặp người Do-thái và nói với họ, “Ta không tìm thấy ông ấy có tội gì. ³⁹Nhưng các người có được thông lệ này: cứ vào Lễ Vượt Qua, ta thả cho các người một người. Các người muốn ta thả ‘Vua dân Do-thái’ ra không?”

⁴⁰Họ gào to lại, “Chớ thả người ấy, nhưng hãy thả Ba-ra-ba.” Và, Ba-ra-ba là một tên trộm cướp.

Phi-lát Kết Án Chúa

(Mat 27:27-31; Mác 15:16-20)

19 ¹Bấy giờ Phi-lát truyền đem Đức Chúa Jesus đi và cho dùng roi dây có móc đánh Ngài. ²Bọn lính kết một vương miện bằng gai, đội trên đầu Ngài, và khoác lên mình Ngài một áo choàng màu đỏ điều. ³Đoạn chúng đến gần Ngài và nói, “Kính chào Vua dân Do-thái!” rồi chúng tát Ngài mấy cái.

⁴Phi-lát lại trở ra và nói với họ, “Này, ta đem ông ấy ra trước các người, để các người biết rằng ta không tìm thấy ông ấy có tội gì.” ⁵Bấy giờ Đức Chúa Jesus đi ra, đầu đội vương miện bằng gai, mình khoác áo choàng màu đỏ điều, Phi-lát nói với họ, “Hãy xem, người ấy.”

⁶Khi các trưởng tế và đám thuộc hạ thấy Ngài, họ la to, “Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự! Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự!”

Phi-lát nói với họ, “Các người hãy bắt ông ấy và đóng đinh lấy, vì ta không tìm thấy ông ấy có tội gì.”

⁷Người Do-thái trả lời ông, “Chúng tôi có một luật, và theo luật ấy, hắn phải chết, vì hắn đã tự cho mình là Con Đức Chúa Trời.”

⁸Khi Phi-lát nghe như thế, ông càng sợ hơn. ⁹Ông trở vào dinh và hỏi Đức Chúa Jesus, “Người từ đâu đến?” Nhưng Đức Chúa Jesus không trả lời ông. ¹⁰Vì thế Phi-lát nói với Ngài, “Tại sao người không trả lời ta? Người không biết rằng ta có quyền đóng đinh người, và ta cũng có quyền thả người sao?”

¹¹Đức Chúa Jesus đáp, “Người không có quyền gì trên Ta, nếu người không được ban cho từ trên. Về việc này, kẻ nộp Ta cho người có tội nặng hơn.”

¹²Từ lúc đó Phi-lát tìm cách thả Ngài, nhưng người Do-thái la lên, “Nếu quan thả người này, quan không là trung thần của Sê-sa.”^(a) Kẻ nào tự xưng là Vua thì chống nghịch với Sê-sa.”

¹³Khi Phi-lát nghe những lời ấy, ông cho dẫn Đức Chúa Jesus ra, rồi ông ngồi vào ghế xử án tại nơi gọi là Tòa Đá, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Ga-ba-tha.

¹⁴Bấy giờ là ngày Chuẩn Bị cho Lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa.^(b) Ông nói với người Do-thái, “Hãy xem, Vua các người!”

¹⁵Họ la lớn, “Hãy trừ hắn đi! Hãy trừ hắn đi! Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự!”

Phi-lát hỏi họ, “Ta sẽ đóng đinh Vua các người trên cây thập tự sao?”

Các trưởng tế đáp, “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Sê-sa.”

¹⁶Vậy Phi-lát trao Ngài cho họ để họ đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Thế là họ bắt Đức Chúa Jesus và dẫn đi.

Chúa Chịu Đóng Đinh

(Mat 27:33-44; Mác 15:22-32; Lu 23:33-43)

¹⁷Ngài vác thập tự giá mình đi ra, đến nơi gọi là Đồi Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha. ¹⁸Tại đó họ đóng đinh Ngài vào cây thập tự. Có hai người khác cũng bị đóng đinh vào cây thập tự như Ngài; một người bên này và một người bên kia, còn Đức Chúa Jesus ở chính giữa. ¹⁹Phi-lát sai người làm một tấm bảng và gắn vào đầu thập tự giá. Tấm bảng ghi rằng, “Jesus người Na-xa-rét, Vua dân Do-thái.”

(a) **19:12** nt: danh hiệu để gọi Hoàng Đế La-mã

(b) **19:14** nt: giờ thứ sáu

²⁰Nhiều người Do-thái đã đọc bằng ấy, vì chỗ Đức Chúa Jesus chịu đóng đinh ở gần thành, và bằng đó được viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, tiếng La-tinh, và tiếng Hy-lạp.

²¹Các trưởng tế của dân Do-thái nói với Phi-lát, “Xin quan đừng viết, ‘Vua dân Do-thái’, nhưng xin hãy viết, ‘Hắn nói, Ta là Vua dân Do-thái.’”

²²Phi-lát đáp, “Những gì ta đã viết, ta đã viết rồi.”

²³Khi đóng đinh Đức Chúa Jesus xong, bọn lính lấy y phục của Ngài chia làm bốn mảnh, mỗi người lấy một mảnh. Chúng cũng lấy chiếc áo dài của Ngài; áo này không có đường may, nhưng được dệt liền từ trên xuống dưới. ²⁴Vậy chúng nói với nhau, “Không nên xé áo này ra, nhưng chúng ta hãy bắt thăm, ai trúng nấy được.” Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh,

“Chúng chia nhau y phục của con;
Còn áo dài của con, chúng bắt thăm lấy.”

Đó là việc bọn lính đã làm.

²⁵Đứng tại chân thập tự giá của Đức Chúa Jesus có mẹ Ngài, em gái của mẹ Ngài, Ma-ry vợ của Cơ-lê-ô-pa, và Ma-ry Mạc-đa-len. ²⁶Đức Chúa Jesus thấy mẹ Ngài và môn đồ Ngài thương yêu đang đứng gần bên, Ngài nói với mẹ Ngài, “Mẹ ơi, ^(a) đó là con của mẹ.” ²⁷Đoạn Ngài phán với môn đồ ấy, “Đó là mẹ của ngươi.” Bắt đầu từ giờ đó, môn đồ ấy rước bà về nhà mình.

Chúa Chết

(Mat 27:48-50; Mác 15:36-37; Lu 23:36)

²⁸Sau đó Đức Chúa Jesus biết mọi sự đã hoàn tất, và để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, Ngài nói, “Ta khát.”

²⁹Tại đó có một bình đựng đầy giấm. Vậy họ lấy một miếng xóp, thấm đầy giấm, cột vào đầu nhánh cây bài hương, và đưa lên miệng Ngài. ³⁰Khi Đức Chúa Jesus nhắm giấm xong, Ngài nói, “Mọi sự đã hoàn tất.” Rồi Ngài gục đầu và trút linh hồn.

³¹Vì hôm đó là ngày Chuẩn Bị, người Do-thái không muốn thấy thân người chết còn bị treo trên thập tự giá trong ngày Sa-bát, vì ngày Sa-bát đó rất trọng thể, họ yêu cầu Phi-lát cho đập gãy chân những người bị đóng đinh và gỡ xác xuống.

³²Vậy quân lính đến đập gãy hai chân người thứ nhất và người kia, hai người cùng bị đóng đinh với Ngài; ³³nhưng khi họ đến chỗ Đức Chúa Jesus, họ thấy Ngài đã chết rồi, nên họ không đập gãy hai chân Ngài. ³⁴Thay vào đó một tên lính lấy giáo đâm vào hông Ngài, ngay lập tức máu và nước chảy ra. ³⁵Người chứng kiến việc ấy làm chứng, và lời chứng của người ấy là thật, vì người ấy biết mình nói thật, để các người cũng có thể tin. ³⁶Những việc ấy đã xảy ra để làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh, “Chẳng một cái xương nào của Ngài bị gãy.” ^(b) ³⁷Lại có chỗ khác trong Kinh Thánh chép, “Họ sẽ nhìn thấy người mình đã đâm.”

(a) 19:26 nt: Người đàn bà (2:4; 4:21; 8:10; 20:13, 15)

(b) 19:36 Xuất 12:46; Dân 9:12; Thi 34:20

An Táng Chúa

(Mat 27:57-61; Mác 15:42-47; Lu 23:50-56)

³⁸Sau các việc ấy, Giô-sép người A-ri-ma-thê, một môn đồ thầm kín của Đức Chúa Jesus vì sợ người Do-thái, đến xin Phi-lát để lấy xác Đức Chúa Jesus đem chôn. Phi-lát chấp thuận. Vậy ông đến lấy xác Ngài và đem đi. ³⁹Ni-cô-đem, người trước kia đã đến gặp Đức Chúa Jesus trong ban đêm, cũng đến và mang theo khoảng một trăm cân mộc được trộn với trầm hương. ⁴⁰Họ lấy thi hài Đức Chúa Jesus, dùng vải gai mịn và thuốc thơm bó xác Ngài lại, theo tục khâm liệm của người Do-thái. ⁴¹Vả, gần chỗ Ngài chịu đóng đinh có một cái vườn, trong vườn ấy có một hang mộ còn mới, chưa chôn ai. ⁴²Vì hôm đó là ngày Chuẩn Bị của người Do-thái và ngôi mộ lại ở gần, nên họ chôn Đức Chúa Jesus trong đó.

Ngôi Mộ Trống

(Mat 28:1-8; Mác 16:1-8; Lu 24:1-10)

20 ¹Ngày thứ nhất trong tuần, Ma-ry Mạc-đa-len đến thăm mộ rất sớm, lúc trời vẫn còn mờ mờ tối; bà thấy tảng đá chặn cửa mộ đã bị dời đi. ²Do đó bà chạy đến gặp Si-môn Phi-rô và môn đồ kia, người được Đức Chúa Jesus thương mến, và nói với họ, “Người ta đã đem Chúa ra khỏi mộ, và chúng tôi không biết họ đặt Ngài ở đâu.”

³Vậy Phi-rô và môn đồ ấy đi ra, và họ đi đến mộ. ⁴Cả hai cùng chạy, nhưng môn đồ ấy chạy nhanh hơn Phi-rô và đến mộ trước. ⁵Môn đồ ấy cúi xuống, nhìn vào trong, và thấy cuộn vải liệm nằm đó, nhưng không bước vào.

⁶Si-môn Phi-rô theo đến nơi, ông bước vào trong mộ và thấy cuộn vải liệm nằm đó, ⁷còn vải quần đầu Ngài không nằm chung với cuộn vải liệm, nhưng vẫn còn cuộn lại và ở riêng một nơi. ⁸Môn đồ ấy, người chạy đến trước, cũng bước theo vào trong mộ, và khi thấy như thế thì tin. ⁹Số là lúc đó họ chưa hiểu Kinh Thánh dạy rằng Ngài phải từ cõi chết sống lại.

¹⁰Sau đó hai môn đồ bước ra và trở về nhà.

Chúa Hiện Ra cho Ma-ry Mạc-đa-len

(Mat 28:9-10; Mác 16:9-11)

¹¹Tuy nhiên Ma-ry cứ đứng khóc bên ngoài cửa mộ. Bà vừa khóc, vừa cúi xuống, nhìn vào trong mộ. ¹²Bà thấy hai vị thiên sứ y phục trắng xóa đang ngồi ở chỗ xác Đức Chúa Jesus đã nằm, một vị ngồi ở đầu, và một vị ngồi ở chân. ¹³Họ hỏi bà, “Này bà, ^(a) tại sao bà khóc?”

Bà trả lời họ, “Bởi vì người ta đã đem Chúa của tôi đi, và tôi không biết họ để Ngài ở đâu.” ¹⁴Khi nói xong, bà quay lại và thấy Đức Chúa Jesus đứng đó, nhưng bà không biết đó là Đức Chúa Jesus.

¹⁵Đức Chúa Jesus nói với bà, “Này bà, tại sao bà khóc? Bà tìm ai?”

Tưởng Ngài là người làm vườn, bà nói với Ngài, “Thưa ông, nếu ông đã đem Ngài đi, xin nói cho tôi biết ông đã để Ngài ở đâu, để tôi sẽ đến đem Ngài đi.”

(a) **20:13** nt: người đàn bà (2:4; 4:21; 8:10; 19:26; 20:15) [tương tự trong câu 15]

¹⁶Đức Chúa Jesus nói với bà, “Ma-ry!”

Bà quay hẳn người lại và nói với Ngài, “Ra-bu-ni!”^(a) nghĩa là “Thầy!”

¹⁷Đức Chúa Jesus bảo bà, “Đừng đụng vào Ta,^(b) vì Ta chưa lên cùng Cha, nhưng hãy đi gặp các anh em Ta và nói cho họ biết rằng Ta phải lên cùng Cha Ta và Cha các người, cùng Đức Chúa Trời của Ta và Đức Chúa Trời của các người.”

¹⁸Ma-ry Mạc-đa-len đi và loan báo với các môn đồ, “Tôi đã gặp Chúa,” và kể lại những lời Ngài đã nói với bà.

Chúa Hiện Ra cho Các Môn Đồ

(Mat 28:16-20; Mác 16:14-18; Lu 24:36-49)

¹⁹Chiều tối hôm đó, ngày thứ nhất trong tuần, các cửa nơi các môn đồ đang ở đều đóng chặt, vì sợ người Do-thái, Đức Chúa Jesus đến, đứng chính giữa họ, và nói, “Bình an cho các người!”

²⁰Nói xong Ngài đưa hai tay và hông Ngài cho họ xem. Các môn đồ mừng rỡ vô cùng khi thấy Chúa. ²¹Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “Bình an cho các người! Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người.”

²²Nói xong Ngài hà hơi trên họ và phán với họ, “Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh. ²³Nếu các người tha tội ai, tội người ấy được tha. Nếu các người cầm tội ai, tội của người ấy bị cầm lại.”

Chúa và Tô-ma

²⁴Nhưng Tô-ma cũng gọi là Đi-đim,^(c) một trong nhóm mười hai môn đồ, không có mặt với họ lúc Đức Chúa Jesus hiện đến. ²⁵Vì vậy khi các môn đồ nói với ông, “Chúng tôi đã thấy Chúa,” ông trả lời họ, “Nếu tôi không thấy dấu đinh trong hai bàn tay Ngài, nếu tôi không đặt ngón tay tôi vào chỗ có dấu đinh, và đặt bàn tay tôi vào hông Ngài, tôi sẽ không tin.”

²⁶Tám ngày sau, các môn đồ lại họp nhau trong nhà, Tô-ma cũng có mặt với họ. Khi các cửa đang đóng, Đức Chúa Jesus hiện đến, đứng chính giữa họ, và phán, “Bình an cho các người!” ²⁷Đoạn Ngài nói với Tô-ma, “Hãy để ngón tay người vào đây và hãy xem hai bàn tay Ta, cũng hãy đưa bàn tay người ra và đặt vào hông Ta. Đừng vô tín, nhưng hãy tin.”

²⁸Tô-ma trả lời và nói với Ngài, “Lạy Chúa của con và Đức Chúa Trời của con!”

²⁹Đức Chúa Jesus nói với ông, “Vì người đã thấy Ta, nên người tin. Phước cho những người chẳng hề thấy mà tin!”

(a) **20:16** “Ra-bu-ni” là tiếng A-ram

(b) **20:17** ctd: Đừng ôm lấy Ta

(c) **20:24** Đi-đim nghĩa là “Con Sinh Đôi”

Mục Đích của Sách

³⁰Đức Chúa Jesus đã làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đồ Ngài nhưng không được chép trong sách này. ³¹Nhưng những việc này được chép ra để các người tin rằng Đức Chúa Jesus chính là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và để khi tin các người có sự sống trong danh Ngài.

Chúa Hiện Ra cho Bảy Môn Đồ

21 ¹Sau các việc đó Đức Chúa Jesus lại hiện ra cho các môn đồ Ngài tại bờ biển Ti-bê-ri-át. Việc Ngài hiện ra như thế này:

²Si-môn Phi-rơ, Thô-ma cũng gọi là Con Sinh Đôi, Na-tha-na-ên quê ở Ca-na miền Ga-li-lê, các con trai của Xê-bê-đê, và hai môn đồ khác họp với nhau.

³Si-môn Phi-rơ nói với họ, “Tôi đi đánh cá.”

Họ nói với ông, “Chúng tôi cũng đi với anh.”

Họ đi ra và xuống thuyền, nhưng suốt đêm đó họ chẳng bắt được gì.

⁴Hừng đông đến, Đức Chúa Jesus đứng trên bờ, nhưng các môn đồ không biết đó là Đức Chúa Jesus. ⁵Đức Chúa Jesus nói với họ, “Hỡi các con, các con có gì để ăn không?”

Họ trả lời Ngài, “Không.”

⁶Ngài bảo họ, “Hãy thả lưới xuống bên phải thuyền, các con sẽ bắt được.” Vậy họ thả lưới xuống, rồi không thể kéo lên, vì có quá nhiều cá.

⁷Môn đồ được Đức Chúa Jesus thương yêu nói với Phi-rơ, “Ấy là Chúa.” Vừa nghe nói, “Ấy là Chúa,” Si-môn Phi-rơ liền lấy áo choàng khoác lên mình, vì lúc đó ông đang ở trần, rồi nhảy xuống nước. ⁸Các môn đồ khác đem một thuyền nhỏ đến phụ kéo một mẻ lưới đầy cá, vì họ không cách bờ bao xa, chỉ khoảng một trăm mét. ^(a)

⁹Khi lên bờ họ thấy đã có than đang cháy hực, với cá đang nướng ở trên, và có bánh nữa. ¹⁰Đức Chúa Jesus nói với họ, “Hãy đem ít cá các người mới bắt được lại đây.”

¹¹Vậy Si-môn Phi-rơ lên thuyền, và kéo lưới vào bờ, đầy một trăm năm mươi ba con cá lớn, và dù nhiều cá dường ấy, lưới vẫn không rách.

¹²Đức Chúa Jesus nói với họ, “Hãy lại ăn điểm tâm.” Bấy giờ không môn đồ nào dám hỏi Ngài, “Ngài là ai?” Vì họ đều biết rằng ấy là Chúa.

¹³Đức Chúa Jesus đến, lấy bánh, và trao cho họ, rồi Ngài cũng lấy cá và làm như vậy. ¹⁴Đây là lần thứ ba Đức Chúa Jesus hiện ra cho các môn đồ Ngài sau khi Ngài từ cõi chết sống lại.

Chúa và Phi-rơ

¹⁵Sau khi họ ăn xong, Đức Chúa Jesus nói với Si-môn Phi-rơ, “Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu thương Ta hơn những người này ^(b) chẳng?”

Ông đáp, “Lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.”

Ngài phán với ông, “Hãy cho những chiên thơ Ta ăn.”

^(a) **21:8** nt: 200 cubits

^(b) **21:15** Trong nguyên tác không xác định rõ. “Toútôn” có thể là những người đang ở đó, hay cũng có thể là ghe thuyền với những đồ nghề đánh cá, và những con cá mới bắt được.

¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ hai, “Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu thương Ta chẳng?”

Ông đáp, “Lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.”

Ngài phán với ông, “Hãy chần chiên Ta.”

¹⁷Ngài lại nói với ông lần thứ ba, “Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu mến Ta chẳng?”

Phi-rơ cảm thấy tự ái bị tổn thương vì Ngài hỏi ông đến lần thứ ba rằng, “Người yêu mến Ta chẳng?” Ông thưa với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài biết hết mọi sự. Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.”

Đức Chúa Jesus nói với ông, “Hãy cho chiên Ta ăn. ¹⁸Quả thật, quả thật, Ta nói với người, khi người còn trẻ, người tự thất lưng cho mình và muốn đi đâu thì đi; nhưng khi người già, người sẽ đưa tay ra, người khác sẽ thất lưng cho người và dẫn người đến nơi người không muốn tới.”

¹⁹Ngài phán như vậy để chỉ về Phi-rơ sẽ chết cách nào, hầu làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Sau khi nói như vậy xong, Ngài bảo Phi-rơ, “Hãy theo Ta.”

Chúa và Môn Đồ Ngài Thương

²⁰Phi-rơ quay lại và thấy môn đồ Đức Chúa Jesus yêu thương đi theo; ấy là người trong bữa ăn tối đã nghiêng đầu qua trước ngực Ngài và hỏi, “Lạy Chúa, ai là kẻ sẽ phản Ngài?”

²¹Phi-rơ thấy môn đồ ấy, ông hỏi Đức Chúa Jesus, “Lạy Chúa, còn người này thì sao?”

²²Đức Chúa Jesus đáp, “Nếu Ta muốn người ấy cứ sống cho đến khi Ta đến thì can hệ gì đến người? Phần người, hãy theo Ta.”

²³Lời ấy được đồn giữa vòng anh chị em ^(a) rằng môn đồ ấy sẽ không chết. Tuy nhiên Đức Chúa Jesus không nói rằng người ấy sẽ không chết, nhưng Ngài chỉ nói, “Nếu Ta muốn người ấy cứ sống cho đến khi Ta đến thì can hệ gì đến người.”

²⁴Đây chính là môn đồ đã làm chứng về những việc này và đã viết những điều này. Chúng ta biết rằng lời chứng của người ấy là thật.

²⁵Còn nhiều điều khác mà Đức Chúa Jesus đã làm; ví bằng người ta phải viết hết từng việc một, thì tôi thiết tưởng cả thế gian cũng không thể chứa hết các sách được viết ra.

(a) **21:23** nt: anh em